

HEBREEËN, HOOFDSTUK VIER

 . . . is om meer te weten over onze gezegende Here. En dat is ons—ons doel om hier samen te komen, is voor dat doel—en nu—en om te bidden voor Gods zieke kinderen. En vanmorgen hadden we een—een wonderbare zegen uit de Schriften.

² We proberen om, elke keer er dienst is, een deel te nemen van . . . Ik onderwijs uit het boek Hebreëen— heb dat de laatste paar weken nu. En nu, zo de Here wil, zullen we verdergaan op woensdagavond, dan verder op zondagmorgen en zondagavond, verder voor zolang ik hier zal zijn, gedurende deze tijd. Geen opwekking, maar het is een opwekking. . . een samenkomst op onze vaste avonden. En dus zijn we erg, erg blij om deze tijd te hebben om onze goede vrienden te ontmoeten vanuit de steden rondom, en uit de omgeving van de Falls Steden hier. En als—als we toevallig een afzegging zouden hebben of zoiets, zou het kunnen zijn dat de Here ons vrij spoedig zou kunnen leiden om . . . misschien zouden we een paar avonden misschien in de gymzaal kunnen hebben of zoiets, binnenkort, als de Here die kant op lijkt te leiden, naar een plek waar we onze mensen bij elkaar kunnen krijgen.

En we hebben mensen gezien, als ze aankwamen, die teruggingen, die zeiden: “Er was geen ruimte om—om binnen te komen.” Natuurlijk is de tabernakel ontzettend klein. Het biedt slechts plaats aan heel, heel weinig mensen, en we zijn gewoon zo blij dat u bereid bent om te komen zitten in de hitte, om het Woord van de Here te horen. En we bidden dat God u buitengewoon overvloedig zal zegenen, en u zal helpen.

³ En nu, vanavond willen we . . . we beginnen bij de 4e hoofd- . . . Hoevelen waren hier vanmorgen? Laten we uw handen zien. O, dat is wonderbaar; praktisch alleen van u. En we zijn bij, beginnen bij het 4e hoofdstuk van het boek Hebreëen. En o, wat een wonderbaar boek! Geniet u ervan? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] En het is het vergelijken van Schriftgedeelte met Schriftgedeelte.

⁴ En Paulus, voor hij ooit zou getuigen van zijn ervaring, moest hij eerst naar Arabië heen gaan en uitvinden aan de hand van het Woord of het de waarheid was. Daar hou ik van. En in de les van vanmorgen ontdekten we, in de les vanmorgen, dat Christus Dezelfde was gisteren, vandaag en voor immer. En Paulus ontdekte dat dezelfde Vuurkolom die de kinderen van Israël leidde, hem had ontmoet op de weg naar Damascus. We ontdekten dat de Vuurkolom, die de kinderen van Israël uit de woestijn leidde, naar het beloofde land, Paulus had ontmoet op de weg naar Damascus en Zichzelf “Jezus” noemde.

5 Dan ontdekken we de werkelijke opperste goddelijkheid van Jezus Christus. Het hele Boek hier is gewoon een openbaring van Jezus Christus. En Hij kwam. . . We ontdekken dat “eertijds menigmaal en op velerlei wijzen God tot de vaderen sprak door de profeten; in deze laatste dagen door Zijn Zoon, Christus Jezus, heeft Hij Zich geopenbaard.” En het Boek, van Genesis tot Openbaringen, is niets dan één voortdurende, aanhoudende openbaring van de Here Jezus.

6 En we ontdekken dat Hij Degene was Die in de brandende braamstruik was. We ontdekken dat Hij Degene was Die bij God was voor de grondlegging van de wereld. En we ontdekken dat in het Nieuwe Testament Hij God en Mens tegelijk was. En toen Hij dan het Nieuwe Testament verliet, om naar de hemel te gaan, zei Hij: “Ik kwam van God en Ik keer terug tot God.”

7 En toen, toen Paulus Hem ontmoette, was Hij in dezelfde vorm als toen Hij Israël leidde: een Vuurkolom. En Paulus keek Hem recht in het gelaat aan, onbekeerd zijnde, en het veroorzaakte dat hij een oogkwaal had voor de rest van zijn dagen. Hij werd blind, en een aantal dagen lang kon hij helemaal niets zien. Hij moest naar een straat worden geleid genaamd de Rechte.

8 En God had een profeet daarginds tot wie Hij sprak, genaamd Ananias, die door een visioen naar binnen kwam en zijn handen op Paulus legde en zei: “Broeder Saulus, ontvang uw gezichtsvermogen.”

9 En we ontdekken dan dat diezelfde Heilige Geest, diezelfde Here Jezus, tot Petrus kwam, in een vorm van een licht, en hem uit de gevangenis bevrijdde.

10 En we ontdekken dat diezelfde Here Jezus in deze dagen nog steeds in die Vuurkolom is (licht) die Zijn volk leidt (Zijn gemeente) en hetzelfde doet, visioenen geeft; binnenkomt en de handen op de mensen legt, door een visioen. De Here Jezus, Die afgelopen zondagmorgen bij me kwam, thuis, en zei dat er een man kwam, met zwart haar, grijzend. Hij was een Griek. Zijn vrouw was van middelbare leeftijd, en zou bij het altaar huilen.

11 Sommigen van hen hadden het verteld en wisten dat het gebeurde. Hij was zowel kreupel—de—de evenwichtszenuw in zijn hoofd was weg. Hij had zelfs geen macht over zijn voeten of zijn benen. En hij was blind. En om er dubbel bewijs van te maken: ik had een kleine dame, om voor de zieken te komen bidden, als eerste, keerde toen om en vroeg broeder Thom te komen bidden. En wij die hier toe zaten te kijken hoe het zich ontwikkelde. En toen ging ik heen en bad voor de zieken en liep terug. En zij kwam, helemaal precies volgens het visioen, en greep me bij de arm, en begon te huilen en zei dat dr. Ackerman hen hierheen had gestuurd. Dr. Ackerman is een boezemvriend van mij, Katholiek. Zijn zoon is een priester in het klooster in—

in Saint Meinrad, en, in Indiana. En deze man kwam uit Jasper. En de Here genas hem uit die stoel. Hij stond op en liep. Hij kon net zo goed zien als ieder ander. En liep het gebouw uit, normaal en gezond. Alles door een visioen!

¹² “Broeder Saulus, de Here Jezus Die aan u verscheen op de weg, heeft mij gezonden zodat ik mijn handen op u zou mogen leggen zodat u uw gezichtsvermogen zou mogen ontvangen en vervuld worden met de Heilige Geest.” Wonderbaar.

¹³ “Dan komen we erachter, aangezien we deze grote redding hebben, dat we niet . . . We niet aan de straffen en toorn van God zouden kunnen ontkomen als we zulk een grote redding veronachtzamen.”

¹⁴ Nu: we gaan beginnen te lezen, vanavond, en beginnen het 4e hoofdstuk, van het boek Hebreeën. Als iemand mee wil lezen, hebben we hier wat Bijbels. Als ze er een wilden, wel, een van de zaalwachters zal het u brengen als u uw hand omhooghoudt—deze—deze Bijbels. Als een van de broeders hier wil . . . Er liggen daar twee Bijbels, geloof ik.

¹⁵ En, nu, we zullen ons haasten omdat we avondmaal hebben, over een poosje. En waar we vanavond mee klaarkomen, beginnen we woensdagavond opnieuw. Nu: ik geloof dat vanmorgen, in onze lezing, we begonnen zijn bij het 15e vers.

¹⁶ Iemand die misschien niet weet dat ik een bril opzet, om te lezen. Ik word oud. En ik kan nog steeds lezen, maar ik kan het niet snel pakken, vooral wanneer ik hier fijn schrift heb, fijne druk.

¹⁷ En ik ging heen om mijn ogen te laten onderzoeken om te zien of ik echt mijn gezichtsvermogen aan het verliezen was. Mijn ogen waren 10/10. Hij zei: “Maar je bent over de veertig, zoon.” Hij had iets voor mij om te lezen, zei: “Begin dat te lezen.” Ik las het. En ik kwam steeds dichterbij—het werd langzamer en langzamer. En toen het ongeveer zo werd, stopte ik. Toen zette hij het daar voor 10/10—ik kon het overal lezen. Maar hij zei: “Wat het is: wanneer je voorbij de veertig bent, worden je oogballen plat.”

¹⁸ Nu, ik kan mijn ogen half dichtknijpen en het van gewoon zo dicht bij me lezen, maar je moet je ogen tot spleetjes knijpen. Dus hij maakte gewoon een bril voor me. En ik kan het overal zien, wanneer het heel dicht bij me is. Nu, wanneer het van mij afgaat, kan ik helemaal niet zien met dit ding. Maar ik lees ze, lees hieruit met de bril.

¹⁹ Nu, vanmorgen hadden we het laatste deel van het 3e hoofdstuk van de Hebreeën. En o, wat een rijke kernen vinden we er! Nu, luister: ik wil het opnieuw lezen zodat we nu een achtergrond krijgen. Niet erover spreken, maar het gewoon een beetje doornemen.

Terwijl er gezegd wordt: Heden, indien u . . . Zijn stem hoort, verhardt uw harten niet zoals in de provocatie.

Want sommigen, die, zij hoorden het Woord, toen zij het Woord gehoord hadden, hebben geprovoceerd; doch niet allen die uit Egypte gekomen waren door Mozes.

²⁰ Nu, daarin, vanmorgen, ontdekken we dat Hij zei: “Verhardt uw hart nu niet, zoals in de dagen van provocatie.” Dat is toen ze God provoceerden, tot toorn, omdat Hij hun Mozes, Zijn profeet, had gegeven, en een teken dat bij Mozes was. Hoevelen van de klas vanavond weten wat dat teken was? Vuurkolom, Hebreeën 13.

²¹ Nu, we weten niet of de samenkomst dat teken zag of niet. Maar Mozes zag het; want Mozes ontmoette Hem eerst in een brandende struik. Hij was een vuur. En de kinderen Israëls gehoorzaamden Mozes en verlieten Egypte. En zodra ze uit Egypte kwamen, leidde God hen, zo ontdekten we, regelrecht in een val. Met farao’s leger achter hen, de Rode Zee aan weerszijden—en God stelde hen op de proef en ze werden bang. En het provoceerde God. Hij zei: “Waarom roep je het uit tot Mij?” Zei: “Spreek gewoon en ga voorwaarts.” Daar hou ik van.

²² Nu, ze volgden Mozes zoals Mozes de Kolom en Wolk volgde, en zij waren op hun weg naar het beloofde land. Prachtig beeld van de gemeente vanavond: op onze weg naar het beloofde land, geleid door dezelfde Geest, dezelfde tekenen en wonderen, zoals God ervan sprak.

²³ Nu, merk op. Toen kwamen ze bij de Sin-woestijn. De—de wateren waren “bitter,” *Mara*. Waarom leidde God hen naar bittere wateren? Het zou lijken dat Hij hen naar goed water zou hebben geleid. Maar Hij leidde hen naar bittere wateren zodat Hij hun geloof op de proef kon stellen. Hij houdt ervan om het te doen. Hij laat graag verdrukkingen over u komen, zodat Hij u Zijn liefde en Zijn kracht kan tonen. Hoe kunnen mensen vandaag, die niet in de wonderwerken van God geloven, wanneer verdrukkingen komen, geven ze het gewoon op en gaan ze verder? Maar wij geloven dat “God wonderen werkt.” Hij kan niet. . . God moet. . .

²⁴ Luister hiernaar. Als God niet op dezelfde wijze handelt, wanneer dezelfde omstandigheden zich voordoen, dan is God schuldig aan partijdig te zijn aan Zijn volk. Gods soevereiniteit vereist van Hem om in elk geval te werken zoals Hij in het eerste geval deed of Hij was verkeerd toen Hij in het eerste geval werkte. Als God niet op dezelfde wijze handelt als bij het eerste geval—als Hij anders zal handelen voor het tweede geval— dan handelde Hij verkeerd toen Hij bij het eerste geval handelde. Als God de zieken in het Oude Testament genas, moet Hij het in het Nieuwe Testament doen en vandaag of Hij deed verkeerd toen Hij ze daar genas. Hij moet elke keer hetzelfde handelen. En Hij zal het doen,

wanneer hetzelfde geloof de conditie tegemoetkomt. De fout ligt in ons; niet in God. Want wij zien Hem bij sommigen, en velen, grote, opmerkelijke wonderen doen. Wij weten het. De criticus kan niet zeggen: “Het is niet zo.” Want we zien het bewezen worden, en daar is het.

²⁵ Ze zeiden vroeger: “Laat mij een wonder zien.” Ze kunnen dat niet meer zeggen. De wetenschap kan het niet meer zeggen. Wij kunnen het de wetenschappelijke wereld absoluut bewijzen. En de wetenschappelijke wereld is er getuige van geweest dat een bovennatuurlijk Wezen, in een vorm van een Vuurkolom, bij ons is. Hier is Zijn foto, hier; en één hangt vanavond in Washington DC. Het is dezelfde Christus.

²⁶ Daarom, een tijdje terug—mijn predikerbroeders zeiden me vroeger: “O, broeder Branham, dat is de duivel. Hou je daar niet mee bezig.” Maakten me bang.

²⁷ En ik zou het niet prediken, totdat God kwam en het openbaarde: “dat Hij dezelfde Jezus is, Dezelfde.” O, probeer het dan eens uit mij te schudden! Het kan niet gebeuren. Want het is de Schrift. Het is Gods Woord. Het is niet alleen een ervaring die losjes is; het is een ervaring die ondersteund wordt door Gods Woord, en Gods eeuwige, gezegende belofte.

²⁸ Nu: we merken hier dan op dat Hij zei.

Want sommigen, toen zij het gehoord hadden, hebben ook geprovoceerd; . . .

Zeker. Ze werden er moe van; elke keer dat ze tot een plaats kwamen waar het erop aankwam. Dan, wat zouden ze doen? Ze zouden opstuiwen en er moe van worden en wilden terugkeren en: “Waarom is *dit* mij overkomen?”

²⁹ Merkwaardig—vanmorgen, nadat ik dat gepredikt had, zo hard als ik maar kon, waren er velen die naar het altaar kwamen en het zich afvroegen: “Waarom gebeurt dit met mij?” Ziet u hoe het gaat? Het gaat over het hoofd van de mensen heen. Het zijn gewoon dezelfde mensen.

³⁰ Jezus zei: “U hebt ogen, maar u kunt niet zien.” Hij zei dat tegen de discipelen.

³¹ Zij zeiden: “Zie, nu spreekt Gij duidelijk. Nu geloven wij. Niemand hoeft U iets te vertellen, want God laat het U zien.”

³² Hij zei: “Gelooft u nu, na al deze tijd?” Ziet u?

³³ U moet niets bij God in twijfel trekken. “Want de voetstappen van de rechtvaardigen worden door de Here beschikt.” En elke beproeving wordt u opgelegd om u op de proef te stellen. En de Bijbel zei: “Ze zijn kostbaarder voor u dan goud.” Dus als God een paar lichte aanvechtingen u laat overkomen, bedenk: het is voor uw correctie. “Elke zoon die tot God komt, moet eerst door God worden getuchtigd en beproefd worden—als kind getraind worden.” Er zijn geen uitzonderingen.

“Elke zoon die komt.” En deze aanvechtingen worden gedaan, teweeggebracht om te zien welke houding u zult aannemen. Ziet u? Het is God, op dit testterrein. Dat is alles wat de aarde is: het testterrein—en waar Hij u probeert te beproeven.

³⁴ Nu, luister, terwijl we verdergaan. En ik wil het laatste deel ervan krijgen.

*En aan wie Hij zwoer, dat zij niet zouden binnengaan
in Zijn rust, . . .*

Nu, daar is waar we vanavond op komen.

. . . in Zijn rust, dan aan hen die niet geloofden?

*Zo zien wij dat zij niet konden ingaan. . . vanwege
ongeloof.*

³⁵ Nu, wat is zonde? Ongeloof. God was tot hen gekomen in een Vuurkolom; zond Zijn profeet, en zalfde hem, gaf hem tekenen om voor de mensen te doen. En toen heeft de Vuurkolom, door de profeet, hen uitgeleid. Bij elke omstandigheid die zij tegenkwamen, begonnen ze te murmureren en elke kleine fout te noemen die ze bij Mozes vonden, begonnen tegen hem te mopperen en mekkeren. En God werd mishaaagd, omdat Hij zei dat ze zondigden.

³⁶ Ze hadden moeten luisteren. Maar in plaats daarvan luisterden ze naar redenering: “Hoe kan het zijn? Hoe kunnen deze dingen zijn?” Als Hij God is, is alles mogelijk. En Hij zal alle dingen laten meewerken ten goede voor hen die Hem liefhebben.

³⁷ Nu, we gaan hier een grote studie in, dat is: over de “rust,” de *sabbat*. Nu, ze waren pelgrims op hun reis. Ziet u? Ze waren vierhonderd jaar in Egypte geweest en in slavernij. En nu werden ze eruit gebracht door de wonderen van God, overeenkomstig Zijn belofte. En ze waren op weg naar het beloofde land. En hier verschijnt een bovennatuurlijk licht onder hen, en begint hen te leiden.

³⁸ Nu, sommigen zouden zeggen: “Nu, kijk eens hier: wie is deze Mozes? Wie heeft u een heerser over ons gemaakt? Bent u niet een van ons? Wie heeft u hier geplaatst om onze baas te zijn? Denkt u dat u meer weet dan onze voorganger? Denkt u dat u meer weet dan de priester? Denkt u dat u—u slimmer bent dan wat onze religieuze mannen dat zijn van deze dag?” Dat had er niets mee te maken.

Het was God, in de Vuurkolom, Die betuigde dat Hij in de beweging was. Het maakte geen verschil wie slim was en wie niet slim was. Het was de gedachte van te volgen wat God voor hen stelde.

³⁹ Nou, Mozes, betreffende het natuurlijke, deed iets dwaas, toen hij de kinderen probeerde te bevrijden door het Woord van God, een groep mensen mee de woestijn in te nemen. Terwijl hij zijn . . . Nou, hij was de erfgenaam van alles wat ze hadden. Hij

had elk leger dat er was, in heel de wereld, verslagen. En daar was hij, een groot militaire generaal. En de volgende stap zou hij koning worden, farao van Egypte. Wel, hij had gewoon op de troon kunnen stappen en zeggen: “Goed, kinderen, ga terug naar jullie huis.” Daarmee was het gebeurd; hij was een farao. Maar Mozes . . .

⁴⁰ O, hier is het. Mozes, door *geloof*, zag de belofte van God. En de Engel des Heren kwam tot hem, en hij wist meer over God in vijf minuten in de tegenwoordigheid van die Engel dan hij in veertig jaar leerde bij de leraren van Egypte. Hij wist dat Hij was. Hij zag het bovennatuurlijke gebeuren.

⁴¹ Hij zei: “Ik zal met u zijn, Mozes. Ik zal voor u uitgaan.” En ze begrepen het. En Hij gaf hem tekenen om te doen.

⁴² Nu: ze waren op weg naar het land van rust. God had voor hen een rust, een plaats waar ze niet met taak . . . meesters over hen hoefden te zijn, om hen te drijven, om hen te dwingen dingen te doen.

⁴³ Wat een prachtig beeld is het vandaag, wanneer wij naar de gemeente kijken, en de gemeente in haar toestand zien. Ieder mens die uit de Geest van God geboren is, versmaadt de wereld, “En als u de wereld liefhebt of de dingen van de wereld, is de liefde van God niet eens in u.” Dat is wat de Bijbel zei. En de ware pelgrim, op weg, heeft simpelweg een hekel aan de dingen van de wereld. Hij heeft er een hekel aan om mannen te zien drinken. Hij heeft er een hekel aan om mannen te zien roken. Hij heeft er een hekel aan om vrouwen op straat te zien met die kleine oude vuile kleren aan. Hij heeft er een hekel aan om bunco’s en kaartavondjes te zien.

⁴⁴ En gisteren, toen broeder Tony . . . of broeder Wood en ik door de straat kwamen, en nog wat, enigen van de mannen . . . Was er een kleine dame daar in Louisville die door de straat kwam—knap uitzierende vrouwtje—met de kleren aan die verschrikkelijk waren; gewoon een kleine, helemaal boven de heup, en een lintje in een strik gelegd, op haar heupen, aan beide kanten, en een heel klein rond lapje stof voor haar en van achteren met een koord in een strik gelegd. Zo door de straat lopend—verschrikkelijk—en elke man op straat die naar haar keek. Ik zei: “Zij beseft niet dat ze schuldig is in de ogen van God aan het plegen van overspel met elke man die op die manier naar haar keek. En zij zal zich verantwoorden op de dag des oordeels voor het plegen van overspel met die mannen.”

⁴⁵ Jezus zei: “Zo wie een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft reeds overspel met haar gepleegd.” Dat is juist.

⁴⁶ Dus, ziet u—broeder Wood zei tegen mij: “Waar schrijft u dat aan toe, broeder Branham?”

⁴⁷ Ik zei: “Het is of gebrek aan geestelijke vermogens of bezeten door de duivel.” Er zijn maar twee oorzaken waar het door kan

komen. Een fatsoenlijke, reine vrouw zal die dingen niet dragen, tenzij ze door de duivel bezeten is. Dat is precies de waarheid.

⁴⁸ Nu, een pelgrim die op weg is naar de hemel, die leeft in een andere atmosfeer. U hoeft zich geen zorgen te maken dat hij naar haar kijkt. Hij zal zijn hoofd omdraaien, als hij God in zijn hart heeft, want hij leeft in een atmosfeer die een miljoen mijl bij die dingen vandaan is. Dat is waar. U wilt niet daaraan schuldig zijn bij het oordeel. Dus hij draait zijn hoofd om en zegt: “God, hebbe genade met de vrouw,” en hij gaat verder. Wij zijn op onze reis. Wij zijn op weg naar Kanaäns land. Wij zijn op weg naar die eeuwige en zalige rust, die God ons gegeven heeft. En tijdens de reis worden we verzocht. Wij worden verzocht door allerlei dingen, maar alsnog: verzocht te worden zonder te zondigen.

⁴⁹ Nu, merk op, als we naar het 4e hoofdstuk gaan: “Laten wij daarom vrezen.”

Laten wij daarom vrezen, opdat, een belofte ons nagelaten zijnde, om in Zijn rust binnen te gaan, . . .

⁵⁰ Ik wil dat u, onthoudt: dat tenzij wij erachter komen—tenzij God het aan ons heeft geopenbaard! Ongeacht hoeveel we naar de kerk gaan—dat heeft er niets mee te maken. God moet komen door openbaring, en Zichzelf aan ons openbaren—dat neemt alle dingen van de wereld eruit. “Nu: terwijl er gezegd wordt: ‘Heden, als u . . .’”

⁵¹ Nu, laten we beginnen aan het—het 4e hoofdstuk.

Laten wij daarom vrezen, opdat, een belofte ons nagelaten zijnde, om in Zijn rust binnen te gaan, . . .

⁵² Nu, bedenk: toen ze op weg naar rust waren, leidde de Vuurkolom hen. Nu willen we erachter komen: “Wat is deze rust?”

Laten wij. . . vrezen, opdat, de belofte ons nagelaten zijnde, om in Zijn rust binnen te gaan, (let op), iemand van u zou blijken eraan te kort te komen.

⁵³ Nu, hier is de belofte. Hier is wat wij moeten vrezen: als er geen belofte aan ons is nagelaten. Maar er is een belofte! En dan, het volgende: kom er niet aan tekort.

⁵⁴ Nu, de gedachte is, als wij op weg zijn, naar de rust: wat is de rust? Waar is die? Is het lid worden van een kerk? Is het op een bepaalde manier gedoopt te zijn? Is het een lid te worden van de grootste kerk in de stad? Betere kleren dragen? Is het opleiding? Is het geld zodat we kunnen stoppen met werken, en gewoon kunnen gaan liggen, de rest van ons leven rusten, zoals wij dat noemen? Dat is het niet.

⁵⁵ Luister wat de Bijbel zegt dat het is, en hoe we het krijgen.

Laten wij daarom vrezen, opdat, een belofte ons nagelaten zijnde, om in Zijn rust binnen te gaan, iemand van u zou blijken eraan te kort te komen.

Want aan ons (die dag toen) werd het Evangelie verkondigd, evenals aan hen; . . .

Wat is het Evangelie? Het goede nieuws. Het goede nieuws kwam tot hen in Egypte “dat God een bevrijder heeft gezonden; en Hij ons zal uitleiden en ons zal meenemen naar het beloofde land.”

⁵⁶ Het goede nieuws aan ons nu: “dat God een Bevrijder heeft gezonden: de Heilige Geest, en we op weg zijn naar het beloofde land.” Nu, mensen hebben het tot geloofsbelijdenissen en denominaties gemaakt, maar God behoudt nog steeds dat onze *rust* “de Heilige Geest” is.

⁵⁷ Let op.

. . . het evangelie werd gepredikt . . . zowel aan hen als aan ons; maar het woord der prediking was hun niet van nut, de . . .

Bedenk:

. . . het woord der prediking was hun niet van nut, daar het niet met geloof gemengd was in hen die het hoorden.

⁵⁸ O, mijn broeders, laat me hier voor een ogenblik stoppen. Ongeacht hoeveel het Woord gepredikt wordt, hoezeer u van de manier houdt waarop het gepredikt is, tenzij u daar zelf een deelhebber aan bent, zal het u helemaal niets van nut zijn.

. . . niet gemengd zijnde met geloof bij hen die het hoorden.

⁵⁹ Zij zagen de wonderen van Mozes. Zij zeiden: “Dat is aardig goed.” En ze liepen erheen. En ze—ze zagen hem wonderen doen. En ze zagen de Vuurkolom misschien, of hoorden ze erover praten. “O, dat is in orde.”

⁶⁰ Maar het was niet gemengd met persoonlijk geloof. Want zodra ze in de woestijn kwamen, begonnen zij eenieder te murmureren. En God zei “omdat zij twijfelden, dat het zonde was.” Twijfel nergens aan. Geloof. Twijfel niet; ongeacht hoe moeilijk de zaak is, geloof het.

⁶¹ Nu begonnen ze te murmureren, en God vernietigde hen. En toen zwoer Hij, in Zijn toorn, “dat zij nooit Zijn rust zouden binnengaan.” En de Bijbel zei hier, ik geloof dat het in het—het 3e hoofdstuk staat, “dat hun lijken in de woestijn vielen.”

⁶² Het 3e hoofdstuk en het 17e vers.

Maar over wie Hij veertig jaar lang spijt had . . . was het niet met hen die gezondigd hadden, van wie de lijken in de woestijn vielen?

⁶³ En van allen van hen die uit Egypte kwamen, gingen er slechts twee het beloofde land binnen. Uit de hele wereld van voor de zondvloed, in de dagen vanouds, werden er acht zielen

gered, uit de miljarden. “Eng is de poort en nauw is de weg en maar weinigen zullen er zijn die hem zullen vinden.”

⁶⁴ Sommige mensen zeggen: “Dan, broeder Branham, hoe zit het dan met al deze duizenden waarvan de Bijbel zei dat ze daar zullen verschijnen?”

Bedenk gewoon hoeveel er in elke generatie zijn gestorven die Christenen zijn geweest, door de tijdperk heen. Zij zullen allemaal opstaan. Dat vormt het lichaam. U verwacht dat er een honderd miljard zullen zijn in dit Amerika die eruit komen, of zoiets dergelijks, uit deze wereld vandaag. Misschien komen er nog geen vijftig uit. Maar de grote vrijgekochte gemeente ligt in het stof, wachtend. Zij zijn Gods juwelen, die in het stof rusten. Maar hun zielen bevinden zich onder het altaar van God. Ze bevinden zich niet in hun juiste staat. Ze zijn in een lichaam, jazekeer, maar een theofanie. En ze roepen het uit tot God: “Hoelang?” Ze konden elkaar zien, maar ze konden elkaars handen niet schudden, dat soort lichaam.

⁶⁵ Ontmoet u uw moeder in de heerlijkheid vanavond, als u heen zou gaan, zou u haar hand niet kunnen schudden, want zij heeft niet dat soort hand. U zou het niet kunnen voelen zoals u nu zou voelen. Want vijf zintuigen is wat er in dit lichaam zijn geplaatst om het te kunnen besturen. De aanwezigheid van haar zou gevoeld worden in een andere atmosfeer.

⁶⁶ Dat is zoals een man en vrouw. Er zal geen huwen of ten huwelijk geven zijn in de hemel. Waarom? Omdat er een ander soort liefde is. Er is geen seksueel verlangen. Al die dingen zijn voorbijgegaan. U bent gereinigd en rein.

Maar u hebt nooit in die staat geleefd, daarom was u niet geschapen voor die toestand. U wacht daar gewoon. Maar u verlangt ernaar terug te komen, waar u geschapen was als een man en een vrouw en daar zal God dat lichaam uit het stof der aarde opwekken en het verheerlijken. Dan zult u zien, proeven, voelen, ruiken en horen en omgang hebben. We zullen het nooit weten. . . .

We zouden nooit van een engelenleven kunnen genieten. Wij werden niet geschapen als engelen. God schiep engelen. Maar Hij schiep u en ik als mannen en vrouwen. Dat is de staat waarin we zullen zijn, voor altijd, bij Zijn gezegende komst.

⁶⁷ Nu: kijk hoe zij tekortschoten—omdat zij zondigden en te kort kwamen aan de heerlijkheid. God toonde hun de Vuurkolom. Hij toonde hun tekenen en wonderen. Hij leidde hen eruit. Hij bracht hen in verzoeking, om hen te beproeven en op de proef te stellen.

⁶⁸ Nu, hebt u niet veel verzoeken gehad? Klaag niet over ze. Verheug u. God is met u. Hij probeert uw geloof te beproeven. Kijk naar Job, in het Oude Testament, toen Hij zei: “Hebt u gelet op Mijn dienstknecht Job—een rechtvaardig man—een volmaakt man? Er is niemand als hij op aarde.”

69 “O,” zei hij, “zeker, U hebt hem beschut: hij heeft geen moeiten, hij heeft geen zorgen. Hij heeft geen financiële lasten; alles is in orde. Hij heeft geen ziekte, geen pijn. Laat mij hem hebben. Ik zal hem U in Uw aangezicht laten vervloeken.”

70 Hij zei: “Hij is in jouw hand, maar neem zijn leven niet.”

71 O! Hij deed alles behalve zijn leven nemen, maar hij kon Job niet van zijn stuk brengen. Job wist dat hij pal op het Woord stond. Dat is juist. En al de duivels uit de hel konden hem niet van zijn stuk brengen, want hij wist dat hij dat offer had gebracht. Hij was rechtvaardig. En ze beschuldigden hem, zeiden: “Je hebt gezondigd, Job, en God straft je.” Hij wist dat God niet had. . . dat hij niet voor God had gezondigd. Hij wist dat hij rechtvaardig was. Niet omdat hij een goed mens was, maar omdat hij het brandoffer in zijn plaats aannam.

72 En vanavond weten we dat zijn leven aan heeft getoond dat hij rechtvaardig was. En wanneer u. . . Niet probeerend om thuis te komen, de heerlijkheid in, omdat u uw naaste probeert te helpen—dat is goed. Niet omdat u lid wordt van de kerk—dat is goed. Maar u komt thuis, de heerlijkheid in, omdat u de gerechtigheid van Jezus Christus aanvaardt; niets wat u zelf hebt gedaan.

73 Nu, terwijl we verder lezen.

Want aan ons werd het Evangelie gepredikt, . . . (2e vers) . . . evenals aan hen; maar het woord der prediking was hun niet van nut, daar het niet met geloof gemengd was in hen die het hoorden.

Geloof zat niet in hen die het Woord hoorden.

74 Bedenk eens, vandaag, in de kleine, nederige bediening die de Here mij heeft gegeven, zouden er veertig miljoen Amerikanen vanavond gered moeten zijn. Weet u wat ze zeggen? “Wel, het is mentale telepathie. Hij is een gedachtelezer. Zoiets bestaat niet! Nou, hij behoort niet tot onze kerk.” Ziet u? Het is niet. . . ongeacht hoezeer u het op het Woord plaatst en bewijst dat het Gods Woord is, het Gods belofte is, hoezeer de wetenschap zou bewijzen dat het waar is, zullen ze nog steeds niet kunnen geloven. De Bijbel zei dat ze het niet konden.

75 Zei: “Wat heeft het dan voor zin om het te prediken?” God moet een getuige hebben om hen te veroordelen op die dag. Het Woord werd onder hen gepredikt en bewezen, en nog steeds liepen ze onkundig weg. Er blijft niets anders over dan oordeel. God kon niet rechtvaardig—kon niet rechtvaardig een natie oordelen tenzij ze genade had gekregen voordat ze oordeel kreeg. Hij is God. Hij kon dat niet.

76 Nu, wat zullen we zeggen?

Want wij, die geloofd hebben, om binnen te zijn gegaan in de rust, zoals Hij gezegd heeft: Zoals Ik gezworen

heb in Mijn toorn: indien zij binnen zullen gaan in Mijn rust; hoewel de werken volbracht waren vanaf de grondlegging van de wereld.

Want Hij sprak op een bepaalde plaats over—op de zevende dag op deze wijze: . . .

⁷⁷ Nu: ik wil mensen hun gevoelens niet kwetsen, tegen hun religie. Dat is niet mijn bedoeling. Ginds op het veld predik ik gewoon de normale, grote evangelische, fundamentele leerstellingen. Maar in de tabernakel, onder mijn kinderen hier, voel ik dat ik het recht heb om te prediken wat ik denk dat leer is, en waarheid. Ziet u? Wat ik denk dat juist is.

⁷⁸ Nu, ik heb duizenden goede sabbatshoudervrienden, mensen die Zevendedagadventisten zijn. Enigen van de dierbaarste vrienden die ik heb, sommigen ervan, zijn Zevendedagadventisten.

Hoewel de grote beweging van wat de—de *Stem der Profetie* wordt genoemd—zij zijn resoluut tegen mij. Zij zeiden dat ik op de kansel de bewering heb gedaan en zei “dat ik God was. En dat—en dat dit licht dat volgde een engel was en ik God was. En ik naar de wereld gekomen ben om grote dingen te doen om mensen te bewijzen dat ik God was.” Nu, dat is wat de *Stem der Profetie* over mij zei in Californië. En wie dat ook vertelde: u weet dat u iets vertelde dat niet waar was.

⁷⁹ Maar in de eerste plaats—niet om het op te nemen, met de bedoeling tegen de kerk van de Zevendedagadventisten, of enige andere sabbatskerk, maar alleen omwille van het Evangelie. Wij zullen over een paar minuten ook op Pinksteren ingaan. Ja. Da’s waar. Op de Baptisten—we zullen daarop ingaan en laten zien dat God geen enkele denominatie steunt. Dat is juist. Hij steunt alleen het individu. En Hij houdt Zich met geen enkele denominatie bezig; dat heeft Hij nooit en dat zal Hij nooit, volgens Zijn Woord. Maar Hij houdt Zich bezig met de individuen in elke denominatie. Ja, het zijn individuen met wie God handelt.

⁸⁰ Nu, luister hier heel scherp naar—en als die vraag ooit bij u opkomt, zal het vaststaan. Nu, moge de Here ons helpen.

⁸¹ Nu, aandachtig: “Want. . .” Het 4e vers.

Want Hij sprak op een bepaalde plaats over de zevende dag op deze wijze: . . .

⁸² Nu, let op. Hij heeft het over sabbat. Hoevelen weten dat het woord *s-a-b-b-a-t* in het He- . . . het Hebreeuwse woord is dat “r-u-s-t” betekent? Hoevelen weten dat, in het Engels? Jazeker. Klinkt *sabbat* niet als een eigenaardig woord? Jazeker.

⁸³ Klinkt *sanctifiëren* niet als een eigenaardig woord? *Sanctifiëren* is een Grieks woord. *Sanctifiëren* betekent “heilig gemaakt worden.” In het Hebreeuws betekent het “heilig

maken.” In het Grieks betekent het “heiligen.” In het Engels betekent het “rein maken.”

⁸⁴ *Sabbat* betekent “een dag van rust.” Dat is wat de oude sabbat was: een rustdag. Wanneer u *rust* ziet, betekent het “sabbat.” Zoek het op in uw originele tekst, als u toevallig een Griekse Bijbel hebt, en ga na of het woord . . . Als u een Scofield Bijbel hebt, kijk dan naar uw kanttekeningen over “rust” en kijk of het u niet terugbrengt naar de *sabbat*. *Sabbat* betekent “rust.” Goed.

⁸⁵ Nu, let op.

Laten wij daarom vrezen, opdat, een belofte ons nagelaten zijnde, om in Zijn sabbat binnen te gaan — rust, . . .

⁸⁶ Nu, vele mensen houden dagen, zoals het houden van de sabbatdag op *zaterdag*. Anderen maken een *zondag* tot een afgod, een dag van aanbidding. En door de genade van God, en door het, Gods Woord—God helpe mij vanavond—kan ik u bewijzen dat ze allebei fout zijn. Zowel de zondagaanbidder als de sabbatvierder, zij zijn allebei absoluut verkeerd volgens het Woord. En per slot van rekening is het het Woord waar we ons aan moeten houden—niet aan de hand van wat de Adventisten zeggen of niet aan de hand van wat de Protestant zegt of de Katholieke zegt. Het is wat de Bijbel zegt.

⁸⁷ Nu: nu, let op.

Want Hij sprak op een bepaalde plaats over de zevende dag op deze wijze: . . .

Nu, we gaan iets opstellen zoals *dit* en *dit*—dit “Gods rust” noemen, de zevende dag.

⁸⁸ Nu, let op. “En God . . .” Luister nu naar dit Schriftgedeelte. . . *God rustte de zevende dag van al Zijn werk.*

God had een sabbat; en die zevende dag was duizend jaar lang, een beeld van het Millennium.

Want Hij sprak . . . van de zevende dag op deze wijze: En God rustte van al Zijn—Zijn werk.

Het persoonlijk voornaamwoord: “Al *Zijn* werken.” Daarvan rustte Hij op de zevende dag. Dat is God.

En in deze plaats (onder de wet): Indien zij in Mijn rust zullen binnengaan.

⁸⁹ God rustte lichamelijk; want Hij had de hemelen en de aarde in zes dagen gemaakt en op de zevende dag rustte Hij van al Zijn werk. Hij rustte duizend jaar. Want de Bijbel zei “dat één dag op aarde duizend jaar in de hemel is; duizend jaar in de hemel één dag op aarde is.” Hoeveel weten dat de Schrift dat zegt in II Petrus? Goed. “God rustte op de zevende dag. En Hij sprak op deze wijze op een bepaalde plaats.”

90 Nu, luister aandachtig.

Want Hij sprak op een bepaalde plaats van de zevende dag op deze wijze: En God rustte . . . van al Zijn werken.

En in deze plaats wederom (de wet): indien zij Mijn rust zullen binnengaan.

Hij gaf de Joden, op weg van het beloofde land, of van Egypte naar het beloofde land toe, de sabbat op de zevende dag.

91 Nu, luister:

Aangezien het er dan bij blijft dat sommigen daarin zullen binnengaan, en aan zij aan wie het eerst verkondigd was . . .

De rust! God gaf hun de wet; en de sabbat was het vierde gebod.

. . . er niet binnengingen vanwege ongelof; . . .

92 Nu, let op. Hij heeft het over de wet: hoe zij binnengingen—was niet gemengd met geloof. Ze hielden het niet. Ze hielden de sabbat in een gedenkteken, dat ze naar een land ván sabbat gingen om immerdurende rust te hebben, van al hun moeiten en al hun zorgen—geen opzichters meer, geen rusteloze nachten meer. Ze waren op weg naar het beloofde land van rust. Het vloeide van melk en honing. De druiven waren zo groot dat twee mannen één tros over hun schouders droegen. O, wat een land van gezegende rust! Maar ze faalden om het te krijgen toen ze daar kwamen vanwege hun ongelof. Zij werden afgekeerd, op slechts veertig mijl, van waar zij Egypte verlieten, naar het beloofde land. En zij waren veertig jaar bezig om er te komen, vanwege hun ongelof. God gaf hen hun profeet, gaf hem Zijn teken, gaf hem de Vuurkolom, toonde tekenen en wonderen en predikte het Evangelie aan hen. En ze liepen weg na de vissen en broden, en vielen in de woestijn. “En hun lijken vergingen in de woestijn.”

93 Jezus, bij de bron—Hij zei;

zei: “Onze vaders aten manna in de woestijn, veertig jaar lang.”

94 Hij zei: “IK BEN dat Brood des Levens dat van God uit de hemel kwam. IK BEN het Brood des Levens. Mozes gaf u dat Brood niet. Mijn Vader gaf dat Brood. En IK BEN het Brood dat van God uit de hemel komt. Als een mens dit eet, zal hij nimmer sterven.” Daar is het verschil.

95 Kijk nu. Zij zeiden dat Hij . . . “Zij dronken van de Rots die in de woestijn was, gedurende *zoveel* jaar.”

96 Hij zei: “IK BEN die Rots.” Gezegend zij Zijn Heilige Naam! “IK BEN die Rots.”

Hoe kon Hij die Rots zijn? Die Rots was een geestelijke Rots. Het volgde de kinderen van Israël. En Mozes had een stok in zijn hand, wat een oordeelsstaf van God was. En God vertelde

hem de Rots te slaan; en hij sloeg de Rots. En toen hij dat deed, kwamen er wateren uit de Rots. En Christus was die Rots; en het oordeel van Gods straf voor de zonde werd op Hem geslagen. “God liet op Hem de ongerechtigheid van ons allen leggen,” en die ongerechtigheid deed Zijn hart openbreken. En uit Zijn hart stroomde de Heilige Geest als rivieren van water voor een omkomend, stervend volk.

“IK BEN die Rots die in de woestijn was.”

“Wel,” zei hij, “bedoelt u te zeggen. . .”

⁹⁷ Hij zei: “Mozes, degene die u dat vertelde, hij verlangde ernaar Mijn dag te zien. En hij zag het, ten deel.”

⁹⁸ Hij zei: “Nu, bedoelt U ons te zeggen dat U groter bent dan Mozes? Dat U Mozes hebt gezien? En Mozes is al achthonderd jaar dood.” Zeiden: “Nu weten we dat U een duivel hebt,” met andere woorden: gek. “Wij weten dat U gek bent.”

⁹⁹ Hij zei: “Voor Abraham was, BEN IK. Ik was DE GROTE IK BEN die in de brandende braamstruik was. Ik ben dat vuur dat in de brandende struik was. Ik ben die Engel, die voor hen uitging.” En Hij zei: “Ik kom van God en Ik ga terug tot God.” En Hij kwam van God, werd vlees en woonde onder ons; ging terug naar diezelfde Vuurkolom.

En hier is Hij vanavond, na tweeduizend jaar: “Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer,” en doet hetzelfde, leidt Zijn gezegende kinderen.

¹⁰⁰ En velen komen. . . binnen vanwege ongelooft. Nu, hij zei: “Hij stelde een dag vast,” een dag, toen God Zijn werk voltooide. Toen “stelde Hij ‘een andere dag’ vast, en, op deze wijze: dat indien zij zullen horen, indien zij zullen komen, die de sabbatten houden, zo door, door de nieuwe manen enzovoort.” Daar is waar de Adventistenbroeders u naar terug proberen te nemen.

¹⁰¹ Laten we nu verder lezen. Let op.

Aangezien. . . dan. . . dat sommigen daarin moeten binnengaan, en hen aan wie het eerst gepredikt was, niet binnengingen vanwege ongelooft.

¹⁰² Nu, het 7e vers. O, tjonge! Ik zeg dat de Schrift rekenkundig geïnspireerd is. Ik zeg dat de Schrift. . . en in elk opzicht geïnspireerd is. De rekenkunde van de Bijbel is volmaakt.

¹⁰³ Is het u opgevallen dat deze Verenigde Staten nummer dertien is in alles wat ze doet? Weet u dat zij gesticht werd als de dertien koloniën? Weet u dat de vlag er eerst dertien sterren op had? Weet u dat alles wat de Verenigde Staten doen in het getal dertien ligt? Wist u dat ze in de Bijbel verschijnt in Openbaringen 13? Jazeker. Het kleine beest, het lam, dat uit het water opkwam—niet dichtheid en menigten mensen. . . niet uit het water, maar uit het land, waar er niemand is. Het had twee kleine horens: burgerlijke en kerkelijke machten. En hij was een

lam: vrijheid van godsdienst. En na een poosje gingen ze samen en hij sprak als de draak—en oefende alle macht uit wat Rome voor hem deed. Dat komt naar ons land. Noteert u dat. Let u op, tot de Bond van Kerken en de Katholieke zich verenigen en let op wat er gebeurt.

¹⁰⁴ Mensen die de Vuurkolom volgen zullen zeker een zware tijd hebben, maar ze zijn klaar voor de overzetting op dat moment, dat is juist, gewoon klaar om te gaan. “Want het Lam overwon hen,” zei de Bijbel, “en hen die Hem volgden, want zij werden de uitgekozenen genoemd en de getrouwen, de uitverkorenen van God.” 'k Weerhoud me er nu van om niet op die profetie in te gaan, zodat we dit voort kunnen zetten.

¹⁰⁵ Luister aandachtig: het 7e hoofdstuk, het . . . ik bedoel het 4e hoofdstuk, het 7e vers. Zeven is het getal van voltooiing. Drie is het getal des levens. Zeven is het getal van voltooiing; en dit geeft de volledige sabbat.

“En wederom,” weet u nog, Hij sprak: “God,” op deze wijze. Toen sprak hij van de “wet,” op deze wijze. En toen, wederom: “Stelde Hij een dag vast,” derde dag—derde keer.

Wederom stelde Hij een dag vast, een bepaalde dag, zeggende in David: Heden, na zo lange tijd, . . . Heden, na zo lange tijd, zoals het gezegd is: Heden, indien u Zijn stem hoort, verhard uw hart niet. (Let op.)

. . . als Jezus hen rust had gegeven (een sabbat), . . . zou Hij daarna niet gesproken hebben van een andere dag.

De bedelingen veranderen met Jezus Christus: van de wet naar genade, van werken tot genade, van iets wat u doet tot iets wat God deed, door uw eigen verdienste of door Zijn verdienste. Het veranderde.

¹⁰⁶ Toen Mozes uit de woestijn kwam, met de wet, zei hij: “Gij zult geen overspel plegen. Gij zult niet stelen. Gij zult niet doden. Houd de sabbatdag heilig.” Toen Jezus uit de woestijn kwam . . . Toen Mozes kwam, verzocht de duivel hem. Zodra de duivel hem verzocht, gaf hij er gehoor aan. Mozes had een zwakke plek. Hoevelen weten wat het was? Opvliegendheid. En zodra hij hen het gouden kalf zag aanbidden, wierp hij de geboden neer en brak ze, u zien latend dat dat priesterschap verbroken zou worden. En God gaf ze hem opnieuw.

¹⁰⁷ Maar toen Jezus uit de woestijn kwam, veertig dagen vasten—Hij was hongerig—de enige zwakke plek die Hij had. En de duivel kwam tot Hem en zei: “Als Gij de Zoon van God zijt, verander deze stenen in brood. Doe hier een wonder. Laat mij het U zien doen en ik zal U geloven.”

¹⁰⁸ Jezus zei: “Er staat geschreven: ‘De mens zal niet leven van brood alleen, maar door elk Woord dat uit de mond van God

uitgaat.” Hij wist dat hij daar niet Mozes had ontmoet, want Hij ging naar het Woord.

109 Nam Hem mee op de rand van het dak van de tempel, zei: “Als Gij de Zoon van God zijt, werp Uzelf neer.” En *camoufleerde*, niet ‘citeerde,’ maar camoufleerde de Schrift. Zei: “Er staat geschreven: ‘Hij zal de engelen bevel geven aangaande, dat als U Uw voet tegen een steen stoot; hij U zal dragen.’”

110 En Jezus ging regelrecht naar het Woord, en bestrafte hem.

111 Nam Hem mee de berg op en toonde Hem de Verenigde Staten en Duitsland en Zwitserland en al de naties van de wereld die er ooit zouden zijn, zei: “Ze zijn allemaal van mij. Ik doe met ze wat ik maar wil.” Geen wonder dat we oorlogen en moeite hebben. Zei: “Ik doe met ze. . .” Geen wonder dat vrouwen zich kleden. . . en ermee weggkomen, door de wet. Ze worden allemaal geregeerd door de duivel. Dat is wat de Bijbel zei. Satan zei: “Zij zijn van mij. Ik doe met ze wat ik maar wil.” Zei: “Als U mij zult aanbidden, zal ik U koning maken zoals ik ben.”

112 Jezus zei: “Er staat geschreven: ‘Gij zult de Here uw God aanbidden, alléén zult gij dienen.’ Ga achter Mij, Satan.”

Waarom? Jezus wist dat Hij ze zou beërven in dit grote Millennium, wanneer Zijn Koninkrijk zou komen. “Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.” Er zullen geen korte broeken meer gedragen worden. Er zal geen drinken meer zijn. Er zal geen begeerte meer zijn. Er zal geen overspel meer zijn. Er zal geen dood meer zijn. Er zal geen verdriet meer zijn. Hij beërft elke natie. Zij zijn van Hem. Dat is juist. Zij zijn van Hem, en Hij zal ze beërven. Maar Satan heeft ze voor een bepaalde tijdsduur; dat is de dag waarin wij leven.

113 “Maar Hij stelde een dag vast, en zei: ‘Vandaag, na zo lange tijd.’ En zei: ‘Verhard uw hart niet.’”

Want als Jezus hen rust zou hebben gegeven, zou Hij daarna niet gesproken hebben van een andere dag.

114 Mijn Adventistenbroeder, kijk daar eens naar. Paulus hier zei. En Paulus zei in Galaten 1:8 (als u de Schriften noteert) Galaten 1:8: “Als een engel uit de hemel enig ander evangelie komt prediken dan dit dat ik gepredikt heb, laat hem vervloekt zijn.” Paulus zei: “Als Jezus hen een rustdag zou hebben gegeven. . .”

115 Kijk, toen Hij van de berg afkwam. Hij kwam toen naar beneden. Hij had de duivel overwonnen. Hij was gezalfd; klaar voor Zijn bediening. Hij zei: “U hebt hen vanouds horen zeggen: ‘Gij zult niet doden,’ maar Ik zeg u dat zo wie toornig is op zijn broeder, zonder reden, reeds gedood heeft. U hebt ze horen zeggen, hen vanouds,” deze dag—de sabbathouders. “U hebt hen vroeger vanouds horen zeggen, onder de wet: ‘Gij zult geen overspel plegen.’” Moest in de handeling zijn geweest om

schuldig te zijn. “Maar Ik zeg u dat zo wie een vrouw aanziet om haar te begeren, reeds overspel met haar heeft gepleegd in zijn hart.” Anders! Ging regelrecht aan dat vierde gebod voorbij. Maar gaf Hij hun rust?

¹¹⁶ Laten we eens zien wat hij zei. “David zei: ‘Na zo lange tijd dat er een volmaakte rust komen zou.’” God rustte van Zijn werken, op de zevende dag. God zegende de sabbatdag en gaf het aan de Joden in de woestijn, op deze wijze. Ze gingen . . . binnen vanwege ongeloof, omdat het Woord niet gemengd was met geloof. “En wederom stelde Hij een bepaalde dag vast, in David zeggende: ‘Na zo lange tijd.’”

Honderden jaren nadat David dood was, zou de Zoon van David opstaan, wat Jezus is, “En als zij Mijn stem zullen horen, verhard uw hart niet.” God gaat tot het hart spreken.

¹¹⁷ Nu, let op—want, het 9e vers nu, voor u die het leest. “Zou Jezus hen rust hebben gegeven,” het 8e vers, “zou Hij . . . gesproken hebben van een andere dag.”

¹¹⁸ Als er een sabbat had moeten zijn, als er een zondag-houden had moeten zijn, dan zou Hij ervan gesproken hebben. Als Hij had gezegd: “Nu is er geen sabbat meer, geen houden van de zevende dag meer, wat ik wil dat u houdt is zondag,” zou Hij het gezegd hebben. Paulus zei dat Hij dat zou hebben gedaan. Hij zou hebben gezegd: “Aanbidt u allen op zondag. Dat zal de rust zijn.” Wel, als Hij zou hebben gewild dat ze de sabbat hielden, zou Hij hebben gezegd: “Blijf gewoon de zevende dag houden. Maar nu wil Ik dat u de zondag houdt, de achtste dag.” Nee. Dat heeft Hij nooit gezegd.

¹¹⁹ Hij zei: “Als Jezus hen een dag zou hebben gegeven, zou Hij er niet van gesproken hebben?”

¹²⁰ Nu, het 9e vers. Maak u klaar.

Er blijft daarom een rust voor het volk van God, het houden van een sabbat, voor het volk van God.

Want hij die is binnengegaan in Zijn (Christus Zijn) rust, die is ook opgehouden met zijn eigen werken, zoals God van de Zijne, op de sabbat.

¹²¹ Ziet u het? Laten we nu wat Schriftgedeelten nemen en dit ondersteunen. Goed. Toen God de wereld in zes dagen maakte, rustte Hij op de zevende dag en werkte nooit meer. Gezegend zij de Naam van de Here. Hij bouwde de wereld, plaatste de schepping erop en ging rusten; en kwam nooit meer terug, om nog meer aan de wereld te bouwen. Hij voltooide de werken en ging rusten. Nu: op . . . Toen, na die duizend jaar, toen kwam zonde binnen; toen werd Christus vertegenwoordigd; het Lam werd vertegenwoordigd. Nu, de Joden werd dit gegeven als een beeld van de rust van de zevende dag.

Nu: *Hij stelde nog een dag vast, in David zeggende: . . . na zo lange tijd, dat er een andere rust komt.*

122 Nu, was is die rust? Sla met mij op in Mattheüs het 11e hoofdstuk, en het laatste deel van het 11e hoofdstuk van Mattheüs. Dat is toen Jezus Zijn Bergrede beëindigde, en u zult zien wat Hij zei.

123 Hij zei: “Zo wie een vrouw aanziet, haar te begeren, heeft reeds overspel met haar gepleegd in zijn hart. Zo wie toornig wordt op zijn broeder, zonder een reden, heeft de broeder gedood.” Al deze dingen—en Hij raakte nooit dat vierde gebod aan, die sabbat.

124 Nu eindigt Hij. En de sabbat is de grote belofte van God. Het is een rust. Nu: nu, kijk hier, toen Hij klaar was met het beëindigen van de zaligsprekingen. Hier zegt Hij, 27e vers van het 11e hoofdstuk van Mattheüs. Waar Hij de zaligsprekingen aan het onderwijzen was in het 5e hoofdstuk.

Alle dingen zijn in Mijn hand overgegeven, aan Mij, door Mijn Vader; en niemand kent de Zoon dan de Vader, . . .

Ziet u: u kunt niet de ene kennen zonder de ander te kennen, want Hij was de Vader, gemanifesteerd in het vlees.

. . . en niemand kent de Vader dan de Zoon, . . .

125 Het lijkt erop dat mensen dat zouden kunnen zien en er niet over discussiëren. Zeker. God is niet drie personen. Als Hij drie goden is, dan zijn wij heidenen. Welke is God? Ze zijn alle drie één God; het zijn drie ambten van dezelfde God. Hij was de Vader, in de vorm van de Heilige Geest, in die Vuurkolom in de woestijn. Hij was de Zoon, toen Hij het Zoonschapsbediening gebruikte. “Een korte tijd en de wereld ziet mij niet meer; Ik zal weggaan. Ik zal terugkomen en met u zijn, zelfs in u, tot het einde van de wereld.” Ziet u? Hij is het Vaderschap, het Zoonschap, en de Heilige Geest ook. Het is allemaal precies dezelfde God, Die in drie verschillende bedieningen werkt: Vaderschap, Zoonschap, Heilige Geest. Nooit. . .

I Johannes 5:7 zei: “Er zijn drie die getuigenis afleggen in de hemel: Vader, Zoon, Heilige Geest. Deze drie zijn Eén.”

126 Thomas zei tot Hem: “Here, toon ons de Vader.” Het zal hem bevredigen.

127 Hij zei: “Ik ben zo lang bij u geweest en kent u Mij niet?” Zei: “Wanneer u Mij ziet, hebt u de Vader gezien. En waarom zegt u: ‘Toon ons de Vader?’”

128 Nu, de Eenheid nam het, de Eenheid groep mensen, en probeert Vader, Zoon en Heilige Geest slechts één bediening en één plaats te maken en, zoals uw vinger, één. Dat is verkeerd. God kon niet. . . Jezus kon niet Zijn eigen vader zijn geweest. Als

Hij dat was, dan was Hij een . . . Wel, hoe kon Hij Zijn eigen vader zijn geweest?

¹²⁹ En als God een man is, apart van de Heilige Geest, had Hij twee vaders. Want de Bijbel zei “dat de Heilige Geest Maria overschaduwde en zij zwanger werd.” En de Bijbel zei in Mattheüs 1:18 “dat datgene wat in haar ontvangen is, uit de Heilige Geest is.” Welke is dan Zijn vader: de Heilige Geest of God? Beiden, dezelfde Geest, of Hij had een onwettige geboorte, door twee geesten.

Dat is een Katholiek dogma, en het was nooit een Bijbelse lering. Maarten Luther bracht het er, met een heleboel ander Katholicisme dat in de Lutherse kerk zit. Wesley ging ermee door. En het gaat nog steeds door, maar het is een dwaling. Het is niet de waarheid. Was het nooit; nooit was het een Bijbelse leer. Nooit was het een gebod in de Bijbel, om drie goden te leren.

Er is één God. Jezus zei: “Hoorst gij, o Israëel, Ik ben de Here uw God, één God,” niet drie goden.

¹³⁰ In Afrika dopen ze eenmaal voor de Vader, eenmaal voor de Zoon en eenmaal voor de Heilige Geest. En dan komt de arme Jood langs en zegt: “Welke van hen is uw God? Welke is het: de Vader, Zoon of Heilige Geest?” Ze zijn alle drie Eén. De Bijbel zei dat ze Eén waren.

¹³¹ Jezus was een huis waar God in woonde. De Bijbel zei dat—dat, I Timotheüs 3:16: “*Ontegensprekelijk*,” (dat is “onbetwistbaar”) “groot is de geheimenis der godzaligheid. Want God werd gemanifesteerd in het vlees, gezien door engelen, opgenomen in . . . gepredikt, geloofd en opgenomen in de heerlijkheid.” God was dat. De Bijbel zei: “Zijn Naam zal *Immanuël* genoemd worden, hetwelk vertaald is: ‘God met ons.’” De Bijbel zei “dat Jezus, in Hem, woonde de volheid, van de godheid lichamenlijk.”

¹³² Zoals we het onlangs ’s avonds namen: God, in den beginne, was Geest. En toen, van God, ging de Logos uit, of de theofanie, wat een vorm van een mens was, genaamd de Zoon van God, voorafgebeeld. Hij kwam op aarde in een lichaam van vlees zelfs voordat Hij in Jezus Christus kwam. Slik die nu eens door, broeder. Ik zal het u bewijzen.

¹³³ Toen—toen Mozes Hem zag. Hij zei: “Laat mij Uw gedaante zien, Here.” En God hem verborg in de rots. En toen Hij voorbijging, zei hij: “Het was het achterste deel van een man.” Dat was die theofanie. Precies, ja.

Vervolgens moest die theofanie vlees worden gemaakt. Niet een andere persoon, maar dezelfde persoon—moest vlees worden om de prikkel uit de dood te halen.

Zoals een bij wanneer hij steekt: hij laat een angel achter. En hij liet nooit die . . . Hij zou een prikkel in menselijk vlees

kunnen steken, omdat het zonde is. Maar broeder, toen hij dat vlees van Immanuël prikte, verloor hij zijn engel. Ja meneer. Hij kan zoemen, maar hij heeft geen engel meer.

¹³⁴ Geen wonder dat Paulus, toen ze zijn hoofd eraf gingen hakken, zei: “O dood, waar is uw prikkel? Je kunt zoemen en gonzen zoveel je wilt. Graf, waar is je overwinning? Maar God zij dank Die ons de overwinning geeft door Jezus Christus.” Daar bent u er.

Er was God Zelf voor nodig om dat te doen. Hij kwam en werd gemanifesteerd in het vlees. Hij keerde terug in de Geest.

¹³⁵ U zegt: “Broeder Branham, u hebt ons nog niet verteld toen God vlees werd gemaakt voor Hij in Christus kwam.”

Toen Abraham op een dag onder zijn tent zat, kwamen daar twee engelen en God naar hem toe lopen in menselijk vlees; zij hadden stof op hun kleren en waren vermoeid; en ze gingen zitten. En Abraham ging heen en nam het kalf weg bij een koe en een slachtte het. En maakte wat lamskoteletten. Ging heen en haalde. . . liet Sara wat maismeel nemen en het zeven, en wat pannenkoeken maken. En nam wat boter van de koe en nam wat karnemelk. En nam het daar en zette het neer, en God at het op.

¹³⁶ Halleluja! Dat is de reden dat: “Mijn geloof ziet op naar U, Gij Lam van Golgotha.”

¹³⁷ Denkt u dat dat iets groots is voor God? God, Die alle potas en calcium en alles in de wereld maakte, Hij kwam neer om Abraham te bezoeken. Hij zei: “Denkt u dat Ik het van u weg zal houden, aangezien je de erfgenaam van de wereld bent?” Amen. “Ik zal het niet van je weghouden.” God nam gewoon een. . .

¹³⁸ We zijn gemaakt uit zestien elementen. Hij nam gewoon wat potas en wat calcium, wat petroleum en kosmisch licht en ging: “Pfff!” “Stap daar in, Gabriël,” een lichaam!

¹³⁹ “Pfff!” “Stap daar in, Alsem.” Hij stapte erin.

Twee engelen, uit de hemel!

¹⁴⁰ God reikte en pakte er een handvol van en “Pfff,” stapte er Zelf in. Kwam neer en had honger. Zalig. . . En dat dan, Adventistenbroeders, die geen vlees willen eten? We zullen daar na een poosje op ingaan. God almachtig, Jehova—ga na of diezelfde Naam niet vertaald wordt als dezelfde bij de brandende braamstruik! Halleluja!

En toen Hij op aarde stond, zei Hij: “Voor Abraham was, BEN IK—Diezelfde bij de brandende struik.” Dat is juist, Elohim; kijk of het niet hetzelfde is. Hij was Degene Die bij de brandende braambos was.

¹⁴¹ Hij was Degene hier in de tegenwoordigheid van Abraham in een lichaam van vlees, Die het kalf at, en de melk van de koe dronk en boter op pannenkoeken at. Gezegend zij de Heilige

Naam van God! Liep daar regelrecht heen en zei: “Ik zal niet weggaan. . .”

En Hij had Zijn rug afgewend. Hij zei: “Abraham, Ik ga je bezoeken, en je zult dat kind voortbrengen. Je bent nu honderd jaar oud en Sara is negentig.” En Sara, in de tent, ging: “Ha!” lachte. Hij zei: “Wat liet Sara lachen?” Achter Hem; de tent tussen hen in.

¹⁴² Abraham zei: “Sara, lachte je?”

¹⁴³ “Nee, helemaal niet.”

¹⁴⁴ Zei: “Ja, je deed het wel.” Wat voor soort telepathie is dat? Wat voor gedachtelezen was dat?

Hij doet hetzelfde vandaag. Hij is Jehova-jireh, Jehovapha, Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Hij faalt nooit.

¹⁴⁵ Kijk naar Hem. Daar staat Hij. Liep regelrecht naar buiten en sprak met Abraham; en verdween voor zijn ogen. En de grote patriarch Abraham zei dat hij “van aangezicht tot aangezicht met God sprak, Elohim,” dezelfde God. Begrijpt u het? Geen drie personen, broeder. Drie bedieningen van dezelfde Persoon!

¹⁴⁶ In den beginne was Hij hetzelfde: Hij was die grote Geest, Bron, waar al de waarachtigheid, al de liefde, al de vrede. Alles dat rein was, was in deze Bron. Het begon een lichaam te vormen: een theofanie—het soort lichaam waar wij naartoe gaan. Niet een verheerlijkt lichaam, maar als een engelenlichaam; heeft een gestalte, vorm.

¹⁴⁷ Elke keer als ik een boom zie, denk ik: “Die boom is het negatief. Er is ergens een positief.” Die boom was ergens van gemaakt—een Intelligentie heeft hem gemaakt. En alles wat deze aarde doet is het hemelse weerspiegelen. De Bijbel zei dat. En als er hier een boom is die moet vergaan, is er één in de heerlijkheid die niet zal vergaan.

¹⁴⁸ Als ik een man zie, ik een lieflijk jong stel zie, man en zijn vrouw, die op straat lopen, geliefden van elkaar—wat weerspiegelt het? Gezegend zij de Naam van de Here! Er is er één in de hemel die nooit zal vergaan. “Als deze aardse tabernakel wordt afgebroken, hebben we er een die reeds wacht,” de theofanie.

¹⁴⁹ Dan krijgt u de drie-eenheid: de grote Geest, wonend in de Zoon, Jezus; Jezus wonend in de gemeente. “Op die dag zult u weten dat Ik in de Vader ben, de Vader in Mij en Ik in u.” [Leeg gedeelte op de band—Red.] Alles wat God was, goot Hij uit in Jezus; alles wat Jezus was, goot Hij uit in de gemeente. Daar hebt u het. “Ik in de Vader, de Vader in Mij; Ik in u en u in Mij.” Daar is het—daar is het lichaam.

¹⁵⁰ Dat is wat er aan de hand is met de gemeente. Ze zijn een of andere soort kleine ouwe onbeduidende, verwijfde ouwedameslering onderwezen, gaan rond en houden etentjes en

kaartavondjes. Geen wonder dat we een hoop chaos hebben zoals we die hebben. We hebben geen kinderprogramma's nodig en kleine soepmaaltijden. Wat we nodig hebben is een ruw, oud Evangelie en mannen van geloof met het zwaard dat daar hangt en het uitdagend. Wat we vandaag nodig hebben—niet een of andere onbeduidende theologie en een of andere theorie van een of andere door mensen gemaakte kliek. Wij hebben het ruwe Evangelie nodig gepredikt in het licht en de kracht en vertoning van de Heilige Geest.

151 Let hier nu op.

Zoals hij zei: *Hij stelde een andere dag vast, in David zeggende: . . .*

. . . als Jezus hen rust zou hebben gegeven, . . . zou Hij . . . niet gesproken hebben van een andere dag.

Maar er blijft . . . een rust voor het volk van God.

Want hij die is binnengegaan in Zijn rust, . . . is ook opgehouden met zijn eigen werken, zoals God van de Zijne.

152 Nu, waar gaan we lezen? Mattheüs, de twintig- . . . Het 11e hoofdstuk, 27e vers.

Alle dingen die de Vader Mij overgegeven heeft, zijn Mij overgegeven door Mijn Vader, liever gezegd: en niemand kent de Zoon dan de Vader, (Goed.) en niemand kent de Vader dan de Zoon, en hij aan wie de Zoon het hem wil openbaren.

153 Ziet u, het is niet hoeveel u leert, hoeveel de—de bisschop wil dat u weet. Het is hoeveel God wil dat u weet. Als u deze Openbaring niet kunt zien, vraag het dan niet de bisschop. Vraag het God. Vraag het uw voorganger niet. Vraag het God. “De Zoon openbaart Hem,” *Hij*, persoonlijk voornaamwoord.

154 Luister. Dit zal u choqueren. Hier is het gebod. Paulus zei: “Als Hij een andere dag had nagelaten, zou Hij ervan gesproken hebben.” Maar hier is wat Hij zei.

Kom tot Mij, al gij die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u sabbat geven, rust geven.

Neem Mijn juk op u en leer van Mij; want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart; en u zult sabbat vinden voor uw ziel.

Want Mijn juk is zacht, en mijn lasten zijn licht.

155 Let op wat Paulus zei.

. . . als Jezus hen rust zou hebben gegeven, . . . zou Hij . . . gesproken hebben van een andere dag.

Maar Hij stelde een . . . dag vast, in David zeggende, . . . na zo lange tijd, . . . wanneer u Zijn stem hoort, verhard uw hart niet.

“En er blijft . . .” Luister nu, 9e vers.

Er blijft daarom een rust, een sabbat, voor het volk van God.

Want hij, de man of vrouw, die is ingegaan in Zijn rust. . .

“Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt; Ik zal u rust geven.”

. . . is opgehouden met zijn. . . werken, zoals God van de Zijne.

¹⁵⁶ U zou twintig jaar mogen zijn geweest. U zou dertig jaar mogen zijn geweest. U zou vijftig jaar mogen zijn geweest. Maar het ogenblik dat u de stem van God aan uw hart hoort kloppen: verhard het niet. Ga dan binnen. . . “Hij die Mijn Woorden hoort, gelooft in Hem Die Mij gezonden heeft, heeft immerdurend, eeuwig leven, en zal nooit in het oordeel komen, maar is overgegaan van dood in leven.”

¹⁵⁷ “Zeg, broeder Branham, wat gebeurt er?” U krijgt de Heilige Geest. Christus komt in u. Is dat juist?

¹⁵⁸ Sla met mij op in Jesaja, het 28e hoofdstuk, en laten we lezen. Jesaja, het 28e hoofdstuk—kijk wat de profeet erover zei. Mattheüs. . . 28, beginnend bij het 8e vers. Hier is de voorzegging van de laatste dagen. We moeten zo meteen sluiten.

Want alle tafels zullen, zijn vol braaksel, en. . . er is geen plaats die schoon is.

¹⁵⁹ Laat me eventjes stoppen. Zoals Ernie onlangs 's avonds zei—hij sprak met iemand. Ernie Fandler, deze broeder hier uit Zwitserland—hij zei: “Ik stopte en liet het doordringen.”

¹⁶⁰ Ik wil dat dit doordringt.

. . . er is geen plaats die schoon is.

Want al de tafels zullen vol braaksel zijn. . .

En zoals een hond naar zijn braaksel gaat. . . en een zeug. . . naar haar modderpoel, zo keren de mensen terug.

¹⁶¹ Wat is er aan de hand met u Methodisten? U had vroeger het licht. Wat is er gebeurd? God nam het uit uw hand en Hij gaf het aan de Nazareners.

Wat gebeurde er met u Nazareners? U had eens het licht. God nam het uit uw handen en gaf het aan de Pinksternensen. Juist. U Church of God en de rest van u, heiligheidsmensen, omdat u het licht verwierp; u maakte een denominatie van uzelf en zei: “Wij zullen niet meer dan *dit* geloven,” God bewoog Zich erbij weg en liet u zien dat Hij mensen had die Hem wel zouden volgen.

¹⁶² Wat gebeurde er met u Pinksternensen? U had het licht. God heeft het van u weggenomen.

De Vuurkolom gaat verder. Elke keer dat de Vuurkolom verder trok, trok de gemeente ermee verder.

En toen Luther zich organiseerde, vanuit de Katholieke kerk, zijn eigen kerk, ging de Vuurkolom verder en ging Wesley ermee verder.

Wesley organiseerde zich en maakte zijn denominatie en de Vuurkolom bewoog zich en de Nazareners gingen ermee verder.

De Nazareners organiseerden zich en de Church of God ging ermee door; en zeiden dat ze geen denominatie waren, maar ze waren het wel.

¹⁶³ Wat gebeurde er toen? Het volgende wat er gebeurde: de Pinkstermensen zagen het Vuur, en daar gingen zij. En wat deed u? Maakte een leer uit tongen, en organiseerde het: “Iedereen moest in tongen spreken voor ze de Heilige Geest kregen,” God ging regelrecht erbij weg en liet u zitten waar u bent.

¹⁶⁴ Wat gebeurde er met u van de Eenheid? U vond de doop, Jezus’ Naam. U maakte er een leer van en scheidde uzelf af van de rest ervan en God ging er regelrecht bij weg en liet u daar zitten. Dat is juist.

¹⁶⁵ Wat gebeurde er met u Assembly of God, oude Algemene Raad? U maakte een organisatie uit de uwe en God ging er regelrecht bij weg en liet u er zitten. En nu bent u niets anders dan een koude, formele groep zoals de rest van hen dat zijn.

En de Vuurkolom gaat verder. Halleluja!

. . . alle tafels zijn vol braaksel . . .

¹⁶⁶ Kijk naar het avondmaal des Heren. Nou, ze nemen zelfs . . . Ik was op een plaats waar ze oud gerezen brood namen. En het brood hoort gemaakt te zijn met ongezuurd brood. En ze delen het uit aan zondaars, sigarettenrokers, prostituees, hoeren, zolang ze hun naam maar in het boek hebben staan.

¹⁶⁷ En u Baptisten noemen het zelfs “besloten” avondmaal. Nu, laat u Baptisten maar wat kraaien; God zal jullie toeter eraf halen. Jawel, u zult niet in staat zijn om erop te toeteren. “Besloten” avondmaal, u scheidt u af, schijnt heiliger te zijn dan gij zijt.

Bedenk, dit is een Baptistentabernakel. Dat is wat u krijgt; u organiseert uzelf. “O,” zegt u, “wij zijn geen organisatie.” Ja, dat bent u wel. Jazeker bent u dat. U zegt: “Wij zijn een gemeenschap.” Ja, voor iedereen die de deur binnenkomt en precies op de wijze onderwijst dat u het gelooft, is het in orde. Maar één . . . u—u zult hem er niet uitgooien, maar u zult hem excommuniceren van uw broederschap. Zo is dat precies. O, u hebt een manier van doen. Zo heeft God een manier van doen. Maar Gods gemeente zal verder trekken. De Vuurkolom zal daar niet voor staan.

. . . alle tafels zijn vol braaksel . . .

168 Nu, luister. Nu, dit zal u choqueren voor even een ogenblik. Luister. Ik zal het Woord lezen. Wie was dit? De profeet Jesaja.

*. . . alle tafels zijn vol braaksel . . . dus er is niets dat
schoon is, alleen maar hond-eet-hond.*

169 Komen naar de kerk, vrouwen, kappen, knippen hun haar af, dragen korte broeken, gaan naar buiten en zien de mannen over straat komen; maaien het gazon, kleine meisjes die willen horen dat iemand die bulldog- of wolfsfluitje of wat het ook is nafluit— u weet wel: “Pffft-pffft!” O, jij denkt dat je schattig bent, nietwaar?

170 En u mannen over straat lopen met een sigaar in uw mond en een diaken in de raad. U ziet eruit als een onthoornde Texasstier. En dan denkt u dat u iemand bent. Zo is dat precies. Geen wonder dat alle tafels . . . Naar voren lopen en het avondmaal nemen en doen alsof u iemand bent en doordeweeks bedriegen en stelen en liegen. Wat is er met u aan de hand?

. . . alle tafels zijn vol braaksel . . .

171 “O, ik neem het avondmaal des Heren. Zeker—wij doen het in onze gemeente. Jezus zei dat Hij ons in de laatste dagen zou opwekken als wij het avondmaal des Heren zouden nemen.”

172 Maar: “Wie op onwaardige wijze eet en drinkt, eet en drinkt zichzelf een oordeel, niet onderscheidende het lichaam des Heren. Om deze reden zijn velen ziek en zwak onder u, en zijn velen dood,” oude dode, formele kerken. De Geest van God is uit u weggegaan. De Vuurkolom is er niet meer. U ontkent goddelijke genezing. U ontkent de opstanding.

173 “O,” zegt u, “o, Hij stond op uit de dood, historisch gezien.” Wel, hoe zit het dan met dat Hij vandaag Dezelfde is als Hij uit de dood opstond? U zegt: “O, dat is niet zo.” Nou, daar hebt u het. U hebt de opstanding zoals ú het wilt en God heeft het op de wijze dat Hij het wil.

174 Maar de zaak is: de Bijbel zei, waarvan wij weten dat het de waarheid is, dat Hij het Woord zou bevestigen. “En deze dingen die Ik doe, zult u doen, dezelfde. En Ik zal bij u zijn, altijd, tot het einde van de wereld.” “Jezus Christus Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.” Dat is wat het Woord zei.

175 Nu, wat is de sabbat?

. . . alle tafels zijn vol braaksel . . . geen . . . schoon.

Wie zal Hij kennis leren?

Niet wereldse kennis; geestelijke kennis!

*Wie zal Hij kennis leren? . . . wie zal Hij leer doen
verstaan?*

176 “O, prijs God, onze organisatie gelooft dit niet. Zij zouden dat niet slikken.” . . . geeft mij niet wat uw organisatie gelooft. Wat zegt Gods Woord erover? “O, nou, onze voorgangers, weet u, zijn

opgeleid.” O, zeker. Jazeker—kregen zoveel opleiding dat ze God erbuiten lieten. Echt, want u kunt hen het Woord zeggen en ze zullen zich omdraaien en zeggen: “Wel, ik geloof het niet precies op die wijze.” O, u verwijfd ding! Laat me u vertellen.

177 Kijk eens hier.

. . . wie zal Hij leer doen verstaan? Hen die van de borst gespeend zijn, en . . . hen die van de melk gespeend zijn en van de borsten ontwend zijn.

178 Laatst, een buurman van mij kwam. Hij zei: “Billy, een zekere voorganger hier in de stad, de lieflijkste kleine man die je ooit hebt gezien. . . .” Zei: “Vrouw en ik zaten er met onze pyjama aan, rond middernacht, en die kleine voorganger kwam binnenlopen en hij—hij—hij dronk wat koffie met ons en hij ging naar de andere buurman z’n huis en hij schudde hen de hand. Zij speelden een klein kaartspel en hij ging zitten en speelde kaart met hen.” Zei: “O, hij was de sociaalste kleine man die je ooit hebt gezien.” Zei: “O, wij houden van hem. Wij zouden hem voor niets wegdoen.”

179 Ik stond daar een poosje; ik dacht: “Wel?”

180 Zei: “O, denkt u niet dat iedere gemeente zo’n man nodig heeft?” Huh! Daar kon ik geen antwoord op geven. Hij zei: “Op een andere kleine plek,” zei, “ze hadden zo’n lieflijke plek. Deze prediker en zijn vrouw, lieve mensen, gingen uit en hielden zich zozeer met de kinderen bezig tot ze een—een Bijbelschool hadden.” En zei: “Ze hadden er gewoon zoveel, het werd gewoon overvol met kleine kinderen.” Zei: “Nou, hij kan allerlei kleine verhaaltjes aan de kleine kinderen vertellen.”

181 Ik zei: “Dat is fijn. Dat is erg fijn.”

182 Ik ging terug. Ik kwam net uit Canada. Ik dacht: “Hier ben ik. Tjonge! Mensen. . . . Wat is er met mij aan de hand? Dat doe ik niet.” Ik ging mijn auto wassen. Ik dacht: “God, ik begin een oude man te worden, en hier ben ik. Ik heb gevochten. Ik heb het uitgeroepen. Ik heb gesmeekt. En alles wat ik krijg is een grote lastering.”

183 Van alles, iemand die iets slechts over je zegt: “O, de oude heilige roller,” zoiets.

184 Ik dacht daarover na. En een stem kwam tot mij, zei: “Die mannen zijn in orde als ze dat doen, maar Ik heb u nooit geroepen om dat te doen. Ik riep u om het zwaard te nemen en daar te staan zoals Jozua, en uit te dagen, broeder. Niet met een of ander oud genootschap of een of andere kerkorganisatie te knoeien, maar de duivel uit te dagen. In het voorste gelid te staan, juist juist te maken en fout fout. Het Woord te prediken en na te gaan wie het geloof heeft om het te geloven. Haar daar neer te leggen.”

185 Ik begon steeds sneller te gaan met die auto te wassen. Ik zei: “Dank u, Here. Dank u, Here.” Voelde me toen goed. “Het is in

orde, Here, ik zal haar wat steviger vasthouden, en ik wil ermee in mijn hand sterven.”

. . . wie kan Ik leer doen verstaan? (Luister.)

. . . tafels zijn vol braaksel. . .

. . . hen die van de melk gespeend zijn en afgetrokken van de borsten.

Nu, let op.

Want gebod als dat op—op gebod, gebod op gebod; . . . regel op regel; hier een beetje en daar een beetje:

Want met stamelende lippen en met andere tongen zal Ik tot dit volk spreken.

Tot wie er gezegd is: Dit is de sabbat, waarin gij de vermoeiden zult laten rusten; . . . dit is de verfrissing; echter wilden zij niet horen.

Want het woord des HEREN kwam tot hen (Iemand predikte het.) gebod op gebod, . . . op gebod; regel op regel, . . . op regel; hier een beetje en daar een beetje; zodat zij mogen heengaan en achterovervallen en verbroken en verstrikt en gevangen worden.

¹⁸⁶ Wat is de rust? Wanneer kwam de rust? Toen mensen met andere tongen spraken en stamelende lippen hadden. Stamelende lippen: zij spraken niets. Ze stamelden. Wanneer is dat gebeurd? Op de dag van Pinksteren, toen de Heilige Geest kwam. Dat is de rust: de Heilige Geest. Jezus zei: “Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven. Ik zal u leven geven—eeuwig leven,” *Zoë*, Gods eigen leven. God zal in u komen en een deel van u zijn. Hij zal u een geboorte geven en u een zoon en dochter maken.

¹⁸⁷ Nu: let op. Dat was de derde rust die Hij gaf. De eerste: God ontving het, van Zijn werk. Ten tweede: Israël ontving het, in de wet. Ten derde: de gemeente ontving het, als een deel van God.

¹⁸⁸ Drie is het getal des levens. Hoevelen weten dat? Elke keer dat u drie ziet, is het leven. Merk op: toen God de aarde schiep, op de derde dag was er leven. Hoevelen weten dat? De derde dag. Er kwam leven op de derde dag van de schepping.

De drie-eenheid: de Vader was boven de mensen, in een Vuurkolom; de Zoon was een Mens, Die tot mensen sprak, en hen gereedmaakte; de Heilige Geest was de derde stap, wat de Heilige Geest was, God in de mensen. Leven! Vader, Zoon. . .

De rust, van God; de rust, van Israël; en de rust, van de gemeente—het houden van de sabbat.

¹⁸⁹ Dus als u nog nooit de Heilige Geest hebt ontvangen, bent u nog nooit Gods rust binnengegaan. U hoeft niet te zeggen: “O, ik zou het niet kunnen. Ik wil roken. Ik—ik kon het gewoon niet; ik ben een Christen. Ik wil eigenlijk niet drinken, maar ik ben een

Christen. Ik kan gewoon niet . . . wil niet drinken, maar toch zou ik het willen.”

¹⁹⁰ Als u vrouwen begeert, als u al deze goddeloze dingen doet, hebt u nog nooit die rustperiode bereikt. U bent nooit uw rust binnengegaan.

¹⁹¹ En wanneer u deze rust binnengaat, houdt u op met uw eigen wereldse werken zoals God deed van de Zijne. Waarom? U bent een deel van God. U rust eeuwig. Daar hebt u het. Dat is de sabbat. “Komt tot Mij, allen die vermoeid zijn.”

Heden stelde Hij een bepaalde dag vast, . . . na zo lange tijd, in David; . . . wanneer u Zijn stem hoort, verhard uw hart niet.

¹⁹² Nog een woord of twee meer hier nu en we zullen afsluiten.

Want hij die is ingegaan in Christus Zijn rust . . .

Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn . . .

. . . u bent opgehouden met uw eigen werken, zoals God van de Zijne, op de zevende dag.

De uwen mogen bij het dertigste jaar zijn geweest, het veertigste jaar, het vijfde jaar, wat het ook is. U bent opgehouden van uw werken zoals God van de Zijne, voor eeuwig. U wilt niet meer de dingen van de wereld. De wereld is voor u dood.

¹⁹³ Nu, 11e vers nu, opgelet.

Laten wij ons dus beijveren om in die rust binnen te gaan (niet deze, niet deze, maar déze), opdat niemand valle in hetzelfde voorbeeld van ongeloof.

¹⁹⁴ Wat is het? De Vuurkolom is hier. De Engel des Heren is met ons. Hij doet precies dezelfde dingen die Hij zei dat Hij zou doen. En mensen strompelen rond en zeggen: “O, nou, ik geloof dat het wel goed is. Dat is aardig goed. O, ik geloof dat het wel goed is.” Pas op dat u niet in dezelfde strik valt, van ongeloof. Neemt u het aan met heel uw hart.

¹⁹⁵ Let op.

Want het woord van God (niet de leer van de kerk), het woord van God is levendiger, krachtiger, . . . scherper dan een tweesnijdend zwaard, (luister), en dringt zelfs door . . . tot scheiding van de ziel, de geest, . . . de gewrichten en het merg, en . . . (luister), en is een onderscheider van de gedachten en de overleggingen van het hart.

Wat was dat? De Heilige Geest kan komen en zeggen: “U deed een zekere bepaalde zaak. En u deed *dit* en deed *dat*. U hebt *dit* soort ziekte en *dat*. Als u *dit* in orde maakt, zult u *dat* doen.” Ziet u? Onderscheider van de gedachten.

¹⁹⁶ En mensen zeggen: “Wat is dat? Nou, het is mentale telepathie. Nou, het is een . . . Hij is een waarzegger.” Ziet u wat

ik bedoel? Het is een boze, oude overspelige wereld, die God niet kent.

¹⁹⁷ “Het is levendiger, gedachtiger, krachtiger dan een tweesnijdend zwaard en een onderscheider van de gedachten en de bedoelingen van het hart.”

Nu, wat is het dat de bedoelingen van het hart kent? God. U zei: “Wel, de Bijbel zei: ‘Het Woord van God.’” Het Woord van God is God.

In den beginne was het Woord . . . het Woord was bij God en het Woord was God.

En het Woord werd vlees gemaakt en woonde onder ons, . . .

¹⁹⁸ God onderscheidt de gedachten. Abraham had zijn rug afgewend en—en zo had God Zijn rug naar de tent afgewend. En Sara lachte. En God draaide Zich om, zei: “Wat liet Sara lachen?” Een onderscheider van de gedachten van het hart! Ik wil dat dat een beetje doordringt.

¹⁹⁹ Dan, wanneer dat soort bediening opkomt, die God beloofd heeft in de laatste dag, wat gebeurde er? “Mentale telepathie.”

²⁰⁰ Hebben zij de Here Zelf niet “Beëlzebub” genoemd? Hij zei: “Als zij de Here des huizes ‘Beëlzebub’ hebben genoemd, hoeveel te meer zullen ze Zijn discipelen noemen?”

²⁰¹ Ik hou van u. Het laat zien dat u geïnteresseerd genoeg bent, u hoeft niet naar een gebouw met airconditioning te komen, om het Evangelie te horen. U bent hongerig genoeg om naar een plaats als deze te komen. God zou ons nooit iets anders laten bouwen dan dit. Wij mogen het graag op deze wijze. Gewoon een klein oud hutje, maar dat is de wijze waarop we het graag mogen. God woont niet in uiterlijke schittering. God woont in nederigheid. Dit is hoe we het graag mogen. We zijn blij om te komen, en u ook, om in een—een plaats als deze te zitten. Ongeacht hoe heet het is, hoeveel u op uw nieuwe pak zweet, uw nieuwe jurk, dat doet er niet toe.

U luistert naar eeuwig leven, naar het Woord van God dat de gedachten van uw hart kent. De Vuurkolom die boven de kinderen van Israël hing, hangt hier vanavond. Ik zou het als uitdaging kunnen geven: er is geen mens die hier zou kunnen staan onder de kracht van de Heilige Geest zonder dat God het hem gewoon regelrecht onthult en hem vertelt wat hij was. Dat is waar. Daar hebt u het.

²⁰² Wat is het? Wat is het? Het is dezelfde Geest die de kinderen van Israël naar hun rust leidde, en zij vielen vanwege ongeloof. Valt u niet. Dit is de laatste kans. Vader, Zoon en Heilige Geest—leven kwam daar doorheen.

²⁰³ Rechtvaardiging, Maarten Luther—nog steeds een vorm van religie. Heiliging . . . Maarten Luther; John Wesley; de doop van

de Heilige Geest—leven. Rechtvaardiging is geloven; heiliging is de reiniging; Heilige Geest is het vullen—leven. Niet door het Lutherse tijdperk; zij hadden het in een vorm. Niet door het Wesley-tijdperk; zij hadden het in een vorm. Maar dit is het tijdperk waarin de Heilige Geest Zelf komt.

²⁰⁴ En als u het niet hebt ontvangen, hoe gelooft u, kunt u wonderen geloven? Daar is God in u voor nodig om te geloven. U handelt als God. U kent als God. U denkt als God. De Bijbel zei dat u amateur, kleine “goden” bent. Jezus zei dat. Want u bent een deel van God.

Net zoals ik een kleine Branham ben, en u een kleine wie u ook bent, en omdat uw ouders die naam zijn. De natuur die u bent is omdat uw ouders zo zijn, omdat u uit hen geboren werd.

En de reden dat u God gelooft en in wonderen gelooft en tekenen en wonderen: omdat u zonen en dochters van God bent. U ontvangt leven. Leven komt op de derde. Goed.

²⁰⁵ Toen Jezus de berg op ging—overall waar Hij ging, nam Hij Petrus, Jakobus en Johannes mee, drie getuigen. Drie is het getal van leven. Begrijpt u het? Liefde, vreugde, vrede.

²⁰⁶ Nu, laten we nu snel naar het einde van het hoofdstuk gaan, vlug, terwijl we lezen.

Want het Woord van God is levendiger, krachtiger . . . dan een tweesnijdend zwaard, . . . en onderscheidt zelfs de overleggingen van het hart.

Evenmin is er enig schepsel dat niet zichtbaar is in Zijn ogen; maar alle dingen liggen . . . open voor de ogen van Hem met Wie wij te doen hebben.

²⁰⁷ Broeder, er is geen vlieg die daar op een paal kan neerstrijken zonder dat Hij het weet. “Alle dingen liggen open.” Broeder, Hij weet alles wat u ooit gedaan hebt, elke gedachte die u ooit gedacht hebt. Dat is wat Hij is. Wij geloven Hem op die wijze.

En wanneer God in ons komt en ons in de gemeente zet, plaatst Hij gaven en dingen in de gemeente om Zijn Wezen te laten werken. Als God die oneindige God is, dan geneest Hij de zieken; kan Hij de doden opwekken; kan Hij de melaatsen reinigen; de blinden laten zien. Hij kan visioenen geven. Hij kan al deze soort dingen doen, werkend door Zijn gemeente, omdat het God in u is. Daar is de gemeente.

²⁰⁸ Hoe wordt die gemeente een gemeente—door er lid van te worden? Nee meneer. Door een handdruk? Nee meneer. Door waterdoop? Nee meneer. Door lidmaatschap? Nee meneer. Hoe krijgt u het? “Want door één Geest zijn wij allen gedoopt in één lichaam.” Daar bent u er.

²⁰⁹ Romeinen 8:1.

Er is daarom nu geen veroordeling . . .

“Geen wereldse veroordeling.” Ze kunnen u van niets beschuldigen.

Er is . . . geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

²¹⁰ Daar bent u er. Dat is hoe u uw Christelijkheid moet beoordelen. Dat is hoe te weten of u die rust bent binnengegaan—de wereld stoort u niet meer. Zeker. Als u het ziet, loopt u ervan weg. U hebt iets beters om aan te denken. Daar hebt u het: “Geen veroordeling.” Dat is hoe we in het lichaam komen.

²¹¹ En u bent verzekerd “voor altijd.” De Bijbel zei dat. Kijk hier in de Hebreeën het 10e hoofdstuk. Hij zei:

Want waar er slachtoffers van stieren en offers werden gebracht, *geschiedde elk jaar een gedachtenis aan zonde.*

Maar deze Man, . . . door één offer . . .

Gezegend zij Zijn heilige Naam!

Want door één offer heeft Hij voor altijd volmaakt gemaakt . . .

²¹² Halleluja! Niet voor de volgende opwekking, maar *voor altijd*. “Oude dingen zijn voorbijgegaan; en alle dingen zijn nieuw geworden.” Wij wandelen in het licht, het prachtige licht. De vogels zingen anders.

²¹³ Hier zittend kijkend naar deze kleine alcoholiste—ongeveer vijf jaar geleden geloof ik. Rosella, een bezopen zuiplap die door de straten van Chicago liep, dronken, rond twistend, in elke soort zonde wandelend die er was, dronken en alles wat ze maar kon zijn. En op een avond heeft de Heilige Geest, Die levendiger en krachtiger is dan een tweesnijdend zwaard, gezegd: “Vrouw, u bent een alcoholiste.” Halleluja! Als dat niet dezelfde God is Die daarginds was, Die wist dat Sara achter Hem lachte, weet ik niet wat Hij is.

²¹⁴ In het gehoor, aan een andere kleine vrouw die ze erbij had gehaald en daar binnen had gebracht, zei: “U bent een drugsverslaafde.” Hoe Hij de gedachten van het gemoed onderscheidt!

²¹⁵ En hele grote aristocratische predikers die daar zaten die wereldwijde evangelisatie hebben met hun handen naar achteren gevouwen, in T-shirts—dachten dat we ze niet kenden—alsof ze in zo’n samenkomst konden zitten en God niet zou openbaren wie ze waren. Zaten daar en er anders uitziend, alsof ze iemand anders waren. De Heilige Geest wist wie ze waren. En ze zaten daar en in hun harten dachten ze dat het mentale telepathie was. Weten niet meer over God dan een Hottentot zou weten over een Egyptische nacht. Dat is juist. Zij kennen het door de letter, maar niet door de Geest. “De letter doodt, maar de Geest geeft

leven.” Dat is het. Dat is het idee. “Levendiger, krachtiger dan een tweesnijdend zwaard, een onderscheider van de gedachten van het hart.”

²¹⁶ Luister. Kijk.

Evenmin is er enig schepsel dat niet zichtbaar is in Zijn ogen; maar alle dingen liggen naakt en open voor Zijn ogen, voor Hem met Wie wij te doen hebben.

Aangezien wij dan een grote Hogepriester hebben . . . (Luister nu; voor de zieken.) . . . die naar de hemelen is gegaan, Jezus, de Zoon van God, laten wij vasthouden aan onze belijdenis.

²¹⁷ “Vasthouden,” dat betekent niet gewoon blijven getuigen. Als u het leven niet leeft, houdt u er niet aan vast; u leeft iets huichelachtigs. U bent . . . U bent beter af eruit te zijn en gewoon te zeggen dat u een zondaar bent en het te vergeten. Belijd niet een Christen te zijn terwijl u iets anders leeft; u bent het grootste struikelblok dat de wereld ooit heeft gehad. Als u een zondaar bent, geef het toe en ga verder, kom in orde met God. Als u een Christen bent, houd vast aan uw belijdenis—blijf daar.

²¹⁸ Let hier nu op. Ik wil dit erin hebben even voor we weggaan.

Want wij hebben niet een Hogepriester die niet kan worden aangeraakt met het voelen van onze zwakheden; maar in alle punten verzocht werd als wij dat zijn, doch zonder zonde.

Luister.

Laten wij daarom vrijmoedig tot de troon der genade komen, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen en genade vinden en hulp in de tijd van nood.

Gezegend zij de Naam van God!

²¹⁹ Luister, Baptist, Presbyteriaan, Lutheraan. U gaat mij deze vraag stellen: “Abraham geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend.” Ik weet dat. Dat is waar u altijd heen gaat. Dat is waar. “Wat kan een mens meer doen dan God geloven?” Dat is precies juist. Dat is alles dat hij kan doen. Maar wanneer God dat geloof erkent, geeft Hij u de Heilige Geest.

²²⁰ “Nu, wat doe ik dan, broeder Branham? Juich ik?” Niet per se. “Spreek ik in tongen?” Niet per se. U kunt juichen en in tongen spreken, allebei, en nog steeds als een—als een heiden leven, en nog steeds vrouwen begeren. U kunt nog steeds roken en drinken en al het andere. Ik heb mensen in tongen zien spreken en regelrecht de smerigste, kromme zaken zien doen die ik ooit heb gezien. Ik heb ze zien juichen en krokodillentranen huilen en zouden alles stelen wat je maar kon pakken. Ik heb ze naar buiten zien lopen, en elk meisje dat over straat ging: zich omdraaien. Hm-hm. Dat is één goed teken dat u het niet hebt. Dat is juist.

221 Maar broeder, wanneer u bent overgegaan van dood in leven, zijn al die dingen dood geworden, en u bent een nieuw scheepsel in Christus Jezus. Als u iets verkeerd ziet, zult u ervoor bidden: “God zij genadig.” En als u moeilijkheden ziet, in plaats van te gaan roddelen en het erger proberen te maken, zult u proberen bij de persoon te komen en het recht te zetten en het heel snel tot rust te brengen. Dat is de Geest van God in u.

222 Als u een fout maakt? U bent daar vatbaar voor. Als u een fout maakt, corrigeert u het, heel vlug. “Laat de zon niet ondergaan over uw toorn.” Dat is hoe u weet dat u bent overgegaan van dood in leven: u hebt liefde, vrede, vreugde, lankmoedigheid, goedheid, vriendelijkheid, geduld. Wij hebben een Hogepriester Die in de hemel zit, gereed om voorspraak te doen op onze belijdenis. Wat is het? Het is toen Jezus terugging naar de Logos, de Vuurkolom die de kinderen van Israël leidde, gezeten in de tegenwoordigheid van die grote bron, regenboog van lichten die er uitkomt, de zeven volmaakte geesten, een volmaakte Geest van liefde.

223 Nu, let op. De eerste is de *volmaakte* liefde—dat is Gods liefde: zuiver en onvervalst. De volgende die daar binnenkomt is *phileo* liefde—dat is liefde die u voor uw vrouw en uw kinderen hebt. De volgende die daarna komt, is *begerende* liefde. De volgende is *ongoddelijke* liefde. En het zakt gewoon verder af tot het *vuiligheid* is, blijft gewoon verdraaien en verdraaien.

224 En alles dat een begin had, heeft een einde. En al dat zal helemaal worden weggenomen en helemaal geen herinnering eraan en op een dag regelrecht naar het volmaakte terugkeren. En de enige manier . . . U kunt hier beneden niet halverwege stoppen en *hier* omhoog komen. U moet er helemaal in zijn—volledig vertrouwend, rustend in de redding die Jezus Christus u heeft gegeven, door geloof.

225 Er is een Geest van eerlijkheid, die van God komt. Dat is de bron, bron van God. Dat is eerlijkheid. De volgende is de man die “een goede daad” zal doen voor zijn naaste. De volgende is de man “op wie je moet letten.” De volgende is de man, “is een dief.” De volgende is de man, “is een moordenaar,” overval. Ziet u hoe het steeds verder bederft? Maar al die dingen spreken van een echte.

226 Dat is wat ik zeg. Elke keer dat u een persoon ziet die . . . Ziet u een klein stelletje over straat lopen, geliefden, misschien zijn ze tachtig jaar oud. Het spreekt er alleen van dat er in de hemel een jong stel is dat hen vertegenwoordigt, in de hemel. “Als deze aardse tabernakel ontbonden wordt, hebben we daar één.”

227 Als u een man ziet die bedriegt, steelt, liegt—onthoud gewoon dat zijn deel in de hel op hem wacht, zijn plek waar hij gekweld zal worden, in de tegenwoordigheid van God en de heilige engelen, met vuur en zwavel. Hij zal daar gekweld worden.

Niet voor altijd—hij kan niet voor immer gekweld worden—voor immer betekent niet voor alle tijden. Eeuwigheid is voor immer; eeuwigheid is . . . heeft geen begin of einde. Maar *voor immer* is een “tijdsduur.” De Bijbel zei: “Voor immer én,” voegwoord, “voor immer.” Jona zei dat hij “voor immer” in de buik van de walvis was. Het is een tijdsduur.

228 Maar kijk: er is maar één eeuwig leven, en dat is God. En als u voor immer gekweld zult worden en nooit kunt sterven, hebt u eeuwig leven. U kunt niet voor immer gekweld worden. . . U kunt misschien een honderd miljoen jaar lang gekweld worden, in de tegenwoordigheid van God en de heilige engelen, met vuur en zwavel. Ik weet niet voor hoe lang het bepaald is. Maar het moet tenslotte tot een einde komen, want het had een begin. En God alleen heeft eeuwig leven. “Hij die Mijn Woorden hoort en in Hem gelooft Die Mij gezonden heeft,” heeft niet *voor immer* leven, “hij heeft eeuwig leven.” Dat leven, dat begon; niet iets *hier*. Maar helemaal daarboven, eeuwig leven, *Zoë*, Gods eigen leven, komt neer en woont in de man, en hij is eeuwig met God, en kan niet sterven. Dat is wat het Woord zei.

229 Denk er maar eens aan. Zijn er twee eeuwige levens? U kon daar geen antwoord op geven, wel? Er is één eeuwig leven, en dat is het leven van God. Dit andere soort leven, ongeacht wat het is: er zit een einde aan. En alles wat een begin had, heeft een einde. Maar alles wat geen begin had, heeft geen einde. En God zei dat Hij ons eeuwig leven zou geven, zonder begin—wij werden gewoon een deel van Hem gemaakt. En eigenlijk werd het leven dat in ons is hier niet gebracht door de menselijke natuur. De natuur gaf ons een geest, maar die geest stierf en wij hebben de Geest van God gekregen. Glorie voor God!

230 Was God een mens? Zeker. “Laat Ons mensen maken naar Ons eigen beeld.” Wat was God? Een theofanie, een lichaam. En daar, de mens werd zo gemaakt en over de hof gesteld. Maar er was geen mens om de grond te bewerken in de zintuigen. Toen schiep Hij de mens uit het stof van de aarde in het dierlijke leven, en die mens bewerkte de grond. En de mens viel, door overtreding. Juist. En God, de theofanie, kwam neer en werd vlees gemaakt en woonde onder ons om de mens te verlossen.

231 Dus het is niets dat u kon doen. U bent een zondaar om mee te beginnen. U bent gevormd in ongerechtigheid. U bent geboren in zonde, kwam leugensprekend ter wereld. U werd hier in deze wereld geboren door een seksueel verlangen van uw vader en moeder. En u bent net zo op weg naar de hel als u maar kunt zijn—het maakt mij niet uit wat u doet. U zou nooit mogen liegen, stelen; elk gebod en al het andere houden; en u zult naar de hel gaan als een zwaluw naar zijn nest. Maar de enige manier waarop u ooit weer kunt leven, is de Heilige Geest aan te nemen, Gods eeuwig leven.

232 Wat maakte u tot wat u bent? In het begin, toen de Heilige Geest over de aarde broedde, was er niets dan vulkanische uitbarstingen. Een kleine paasbloem kwam op. God zei: “Dat ziet er mooi uit. Blijf maar broeden.” Bloemen kwamen op. Gras kwam op. Bomen kwamen op. Vogels vlogen uit het stof. Dieren kwamen op. Een mens kwam op.

233 Nu: hoe werd het gedaan? Door het broeden van de Heilige Geest, Die dit materiaal samenbracht—potas, calcium; de bloemen makend, dieren makend, u makend.

234 En nu: u hebt een vrije keuze. God broedt terug tot u en zegt: “Hooft u Mijn stem? Verhard uw hart niet, zoals in de dagen van provocatie.” Hier komt Hij neer, predikt het Woord.

“Het Evangelie tot hen gepredikt was niet. . . hadden er geen geloof in, dus het was hen tot geen nut.” Zij hoorden het, maar ze geloofden het niet.

235 God kwam neer. Hij liet hun een Vuurkolom zien. Toonde door Zijn profeet tekenen en wonderen dat Hij met hem was. Ze geloofden het niet. O, ze hielden ervan om de wonderen te zien. Ze hielden ervan de profeet te horen. Maar wat betreft om het te geloven: dat deden ze niet. Hun leven bewijst dat ze het niet geloofden.

236 “Nu,” Hij zei: “valt u niet naar datzelfde voorbeeld van ongeloof.” Want in deze laatste dagen, aan de heidengemeente, is God opnieuw verschenen; hetzelfde teken, hetzelfde wonder, dezelfde Vuurkolom, betuigd, bewezen. Laten we onze harten niet verharden en in die verzoeking ginds vallen van ongeloof, want wij zullen op aarde wegrotten en dat zal alles zijn.

237 En wanneer de Heilige Geest aan uw hart klopt: [Broeder Branham klopt op de preekstoel—Red.] “Na zo lange tijd, wanneer u Mijn stem hoort, verhard uw hart niet.” Zegt: “Kind van Mij, dit is de waarheid.” Kijk niet naar de boodschapper; luister naar de boodschap. Geloof het. “Verhard uw hart niet, zoals in de dagen van provocatie.”

238 Wanneer hij Uw stem hoort: “Verhard uw hart niet.” Dan zegt u: “Ja, Here, ik geloof.” Dan gaat u leven binnen; de Heilige Geest komt in u. Uw oude geest sterft uit, wat maakt dat u begeert en haat en boosheid en vijandschap en—en haat en al die dingen sterven uit. En u wordt vol liefde, vreugde, vrede, rust. Ongeacht hoe de wind waait, het is in orde.

Mijn anker houdt vast binnen de voorhang;
 Door elke hoge en winderige storm,
 Mijn anker houdt vast binnen de voorhang.

Want op Christus, de vaste Rots, sta ik;
 Alle andere grond is zinkend zand.

²³⁹ Daar hebt u het. Eddie Perronet, als hij dat beroemde lied schreef. Alle andere grond, alle denominaties, alle geloofsbelijdenissen, alle doctrines, vervagen. Christus!

U zegt: “Wel, ik ken de Bijbel.” U hebt geen leven door de Bijbel te kennen.

“Ik ken mijn catechismus.” U hebt geen leven door uw catechismus te kennen.

“Wel, ik ben een Christen.” U hebt geen leven door Christelijkheid te belijden.

²⁴⁰ U hebt leven door Hem te kennen. Door Hem te kennen hebt u leven. “Dan gaat u Zijn rust binnen. U houdt op van uw werken zoals God van de Zijne.” U wordt een zoon van God gemaakt, een deelgenoot van God. En als die—als die Heilige Geest u liefkoost, en u Hem terug liefkoost en zegt: “Ja, Here,” of koert.

²⁴¹ Koert: “Kom tot Mij, al gij die vermoeid en belast zijt. Ik zal u rust geven.”

²⁴² En u zegt: “Ach, ik ben jong. Ik heb. . . O, mijn voorganger is niet. . . Alles wat ik moet doen. . .” Ziet u? Zult u het nooit vinden.

²⁴³ Maar wanneer u zegt: “Ja, mijn Here. Ik hoor Uw stem. Ik verhard mijn hart niet. Het maakt mij niet uit, Here; het is uw Woord en ik geloof U. Neem mij, Jezus, ‘Precies zoals ik ben, zonder één pleidooi, maar dat Uw bloed voor mij werd vergoten. En daar zal ik beloven: “Ik zal geloven.” O Lam van God, ik kom.’” Leg uw handen op Zijn stervend hoofd, zeg: “Here, ik ben een zondaar, en U riep tot mij.”

²⁴⁴ “Al wat de Vader Mij gegeven heeft, zal tot Mij komen, en Ik zal hem opwekken in de laatste dagen.”

²⁴⁵ “Ja, Here, ik kom. Ik verhard mijn hart niet, zoals zij deden in provocatie, ik geloof waarlijk.”

²⁴⁶ Wat doet Hij dan? Hij geeft u Zijn leven, *Zoë*, eeuwig leven. En als God ons kon opwekken uit het stof van de aarde, waar wij vandaan komen. . . Kwamen wij uit het stof? Alles wat u ziet, kwam van het stof. En als God mij kon maken tot wat ik vandaag ben, zonder enige keuze te hebben; gewoon omdat Zijn verlangen was om mij te maken, en mij de gelegenheid geven om voor Golgotha te staan en mijn beslissing te nemen; en ik nam mijn beslissing en geloofde in Hem; hoeveel te meer zal Hij mij doen opstaan! Als Hij mij maakte tot wat ik ben, zonder een keuze, dan maakte ik een keuze en haalde Hem binnen; toen Hij Zijn handen bij Zichzelf legde en bij Zichzelf zwoer dat Hij mij zou opwekken in de laatste dag. Ik zal verzekerd rusten.

²⁴⁷ Ik heb rust—niet omdat ik op zondag aanbid, niet omdat ik op de sabbat aanbid. Dat heeft er niets mee te maken. Ik aanbid omdat ik Zijn vrede en rust ben binnengegaan: vrede, rust, liefde, vreugde. Laat de stormen woeden; mijn anker houdt.

248 Hebt u die ervaring vanavond, vriend van mij die hier in deze hete tabernakel zit? U bent niet gekomen om mij te horen. Nee. U bent gekomen om het Woord te horen. Luister, mijn vriend.

249 Nu, als u die rust niet hebt, kunt u het nu meteen vinden. U hoeft niet hier naar het altaar te komen. Blijf gewoon zitten waar u bent. Wees oprecht en zeg: "Christus, spreek gewoon tot mijn hart. Ik weet dat het heet is. Ik ben—ik ben gewoon helemaal zweterig, bezweet. Ik ben verschrikkelijk. Maar Here, waarlijk, misschien zweet ik van de pijn erger dan dit voor het morgen is."

En de dokter zou zijn hoofd kunnen schudden en zeggen: "Het is een hartaanval. Hij is overleden." Dan wat?

250 Wat dan? Wanneer het grote Boek wordt geopend, wat dan? U hebt dat lied gehoord: *Wat dan?* "Wanneer degenen die de boodschap hebben verworpen, gevraagd zullen worden om een reden te geven, wat dan?" Wat dan? Denk er nu eens heel diep over na.

251 Terwijl wij ons hoofd buigen; denk eraan.

Wanneer degene die deze boodschap vanavond
verwerpt,
Gevraagd zal worden een reden te geven—Wat
dan?

Wat dan? Wat dan?

Wanneer het grote Boek wordt geopend, wat
dan?

Wanneer degenen die deze boodschap
vanavond verwerpen,
U gevraagd zult worden een reden te geven—
Wat dan?

252 Hemelse Vader, dit ligt nu allemaal in Uw handen. Hier ligt de ware sabbat die voor de mensen ligt. Hier is de Engel Gods die de laatste paar jaar rond de wereld heeft gebazuind. Critici en al het andere hebben geprobeerd het te veroordelen. Maar elke keer bewijst U dat U God bent.

253 De wetenschappelijke wereld, de kerkwereld; zijn zij blind, Here? Misschien is er een vanavond hierbinnen die hun gezichtsvermogen zou willen ontvangen, om verder te wandelen, en God niet te verzoeken, zoals in de dagen van provocatie; niet proberen Hem te verzoeken door goed te zijn op zondag of een bepaalde dag te houden, of tot een bepaalde geloofsbelijdenis of tot een bepaalde kerk te behoren; maar eruit zou willen komen en besneden worden aan het hart en de Heilige Geest ontvangen. En ze willen Hem. Door geloof nu proberen ze Hem in hun hart aan te nemen. Ze proberen genade bij U te vinden, Here.

254 O, ze hebben misschien in tongen gesproken. Ze hebben misschien gejuicht. Ze hebben nog steeds dezelfde oude opvliegendheid. Ze hebben nog steeds dezelfde oude

kwaadaardigheid. Ze roddelen en praten nog steeds en doen dingen die ze niet behoren te doen. Zij willen dat niet, Here. Wat dan, wanneer dat grote Boek geopend wordt, waar staat: “Zulken zullen het Koninkrijk niet binnengaan”? “Weest gij daarom volmaakt gelijk uw Vader in de hemel volmaakt is.” Alles wat eraan tekort komt, zal niet binnengaan. Vertrouwen ze vanavond volledig in de Gekruisigde? Zo niet, Here, mogen ze dan nu dat ene eeuwige “ja” geven.

²⁵⁵ Zeggen: “Here, ik. . . Geen emotie, maar ik voel gewoon iets diep in mijn hart, dat iets mij zegt: ‘Ik kan het op dit moment doen door Uw genade.’ En ik neem U nu aan als mijn persoonlijke Redder. Ik—ik verwerp al de dingen van de wereld en ik wil Uw rust binnengaan. En ik geloof dat ik het nu doe. Ik geloof dat de Heilige Geest mij regelrecht naar die plaats brengt.”

²⁵⁶ Terwijl elk hoofd gebogen is. Voelt iemand zich nu zo? Steek uw hand op: “De Heilige Geest brengt mij nu naar een plaats waar ik niet meer roddelen zal.” God zegene u. “Ik zal de dingen niet doen. Mijn driftigheid is weg. Ik kan in vrede en vreugde en lankmoedigheid leven, van dit moment af aan. Ik geloof dat God op dit moment tot mij spreekt, dat ik het van dit uur af aan kan doen, door Zijn genade.” Zou u uw handen willen opsteken? God zegene u. God zegene de jongedame. Iemand anders? “Ik geloof nu.”

²⁵⁷ Verzoek Hem niet, zoals in de dag van provocatie. Denk niet omdat we op zondag naar de kerk gaan of de sabbat houden. Paulus zei: “U die dagen houdt, of manen, enzovoort, ik ben bang voor u. De wet die een schaduw heeft van goede dingen die komen zullen, en niet het beeld zelf van de zaak, kan de aanbieder nooit volmaakt maken.” Maar Christus maakt u volmaakt—volmaakt in de ogen van God. Hij neemt uw zonde weg, neemt veroordeling van u weg, geeft u Zijn liefde en vreugde.

²⁵⁸ Zou u nu de rust willen binnengaan? Nog iemand die zijn hand opsteekt, zegt: “Ik heb dat gedaan.” God zegene u, jongedame, hier aan mijn linkerkant. God zegene de man die rechts van mij zit. Zijn rust binnen te gaan; denk er nu eens aan.

²⁵⁹ Bid: “Gewoon zoals ik ben, Here, zonder één pleidooi; ik ben niet goed. Niets dat ik U kan aanbieden, dan alleen mijn oude, versleten, zondige leven. Wilt U mij ontvangen? Reinigen? Verlichten? Omdat ik beloofde dat ik zal geloven. O Lam van God, ik kom. Ik kom nu, gelovend dat ik nu van de dood in het leven ben overgegaan. Want hier op mijn stoel heb ik U als mijn Redder aangenomen en ik voel vrede in mijn hart.”

²⁶⁰ Vijf hebben hun handen opgestoken. Zou nog iemand, die zich zo voelt, uw hand opsteken? Als u geen Christen bent, neem Hem dan nu aan.

²⁶¹ Als u belijdt een Christen te zijn en niet die soort bent geweest, bent u nog steeds een zondaar, ongeacht welk leven

u—u hebt gedaan of hoe u uzelf probeert te maken. Wat u doet, wordt niet geaccepteerd. Het is wat Hij heeft gedaan. Uw eigen gerechtigheid zal niet worden geaccepteerd. Als u stopt met roken alleen maar omdat u zei: “Wel, ik kan maar beter stoppen met roken omdat ik Christen-zijn belijdt,”—God accepteert het niet. Als u stopt met vrouwen te begeren alleen omdat u uzelf dat dwingt te doen: God accepteert het niet. Dat is iets wat u doet. Dat zijn werken. Het is genade die u redt. Is God tot u gekomen en heeft Hij de hele zaak uit u weggenomen? Dat is het volgende.

²⁶² U zegt: “Ik werd lid van de kerk en dus moest ik met deze dingen stoppen.” God accepteerde dat niet; niets wat u kunt aanbieden. Hij accepteert alleen wat Christus gaf. Hij geeft u eeuwig leven en neemt het van u weg. Wilt u het ontvangen?

. . . op de stormachtige, woelige zee,
 Kom, veranker uw ziel in de haven der rust,
 En zeg: “Mijn Geliefde is mijn.”

Ik heb mijn ziel verankerd . . .

Goed, u mag uw hoofd opheffen. De boodschap is nu voorbij. Laten we nu gewoon aanbidden.

Ik zal de woelige zee niet meer bevaren;
 De storm moge woeden over de wilde, woelige
 diepten,
 In Jezus ben ik voor immer veilig.

²⁶³ Iedereen nu, in aanbidding.

Ik heb mijn ziel verankerd in een haven van
 rust, (Sabbat.)
 Ik zal de woelige zee niet meer bevaren;
 De storm moge woeden over de woelige,
 stormachtige diepten,
 In Jezus ben ik voor immer veilig.
 Schijn op mij . . .

Laat uzelf gewoon los. Sluit uw ogen. Voelt u die lieflijke Geest? Dat is aanbidding. De boodschap is voorbij. Dit is aanbidding.

Laat het licht van de vuurtoren op mij schijnen;
 O, schijn op mij, o Here, schijn op mij,
 O, laat het licht van de vuurtoren op mij
 schijnen.

²⁶⁴ Hoevelen voelen zich heel goed? Steek uw hand op. Die lieflijke, nederige geest—dat is het.

Te zijn als Jezus, slechts te zijn als Jezus,
 Op aard' verlang 'k te zijn als Hij;
 Door heel de levensreis van aard' naar
 heerlijkheid,
 Vraag ik alleen te zijn als . . .

Aanbid gewoon.

57-0901E Hebreeën, Hoofdstuk Vier
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2025 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org